HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

TEL.: 762-2044

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623 Roč. (Vol.) II. — Číslo (No.) 4. Sobota (Saturday) 22. ledna (January) 1977 Cena 25 centů

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Jen svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN, arcibiskup pražský.

Udržení českého vědomí, řeči a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

CHARTA 77

Minulý týden jsme pro středeční redakční uzávěrku H.N. stačili jen zaznamenat zprávu o novém zatýkání v Československu pro odvážnost asi 300 kulturních pracovníků, kteří podepsali a poslali na Západ dokument o komunistickém porušování Helsinské dohody. (H.N. č. 3, 15. ledna 1977). Dnes přinášíme text "Charty 77", kterou podepsalo celkem třistadvacet československých intelektuálů jako protest proti Husákovu režimu, který i po podepsání Helsinské dohody pokračuje v sociální diskriminaci svých politických odpůrců nedodržováním ani základních lidských práv, jak je definuje Charta Spojených národů.

Dne 13 října 1976 byl ve Sbírce zákonů ČSSR (číslo 120) otištěn "Mezinárodní pakt o občanských a politických právech" a "Mezinárodní pakt o hospodářských, sociálních a kulturních právech". Oba byly, ve jménu naší republiky podepsané v roce 1968, v roce 1975 potvrzené v Helsinkách, a vešly u nás v platnost 23. března 1976. Tak mají i naši občané právo a náš stát povinnost se jimi řídit. Svobody a práva člověka, jež jsou oběma těmito pakty zaručeny, jsou důležité civilizační hodnoty, k jejichž uskutečnění v historii směřovaly snahy mnoha pokrokových sil, a jejichž kodifikace může význačně přispět k humánnímu vývoji naší dnešní společnosti. Proto vítáme, že Československá socialistická republika na tyto pakty přistoupila.

Zveřejnění obou paktů nám však zároveň znovu naléhavě připomíná, kolik základních lidských práv v naší zemi platí zatím — bohužel jen na papíře. Zcela iluzorní je kupříkladu právo na to, "zastávat svůj názor bez překážky", jež je zaručeno 19. článkem prvního zmíněného paktu.

Desetitisícům našich občanů je znemožněno pracovat ve svém oboru jen proto, že zastávají názory, které se liší od názorů oficiálních. Navíc se stávají často objektem mnohonásobné diskriminace a šikanování se strany úřadů a společenských organisací; zbaveni každé možnosti obrany, stávají se prakticky obětmi skutečného apartheidu. Statisícům jiných občanů je upřeno "osvobození od strachu" — (jak je to vyjádřeno v preambuli Mezinárodního paktu o občanských a politických právech), poněvadž jsou nuceni žít ve stálém nebezpečí ze ztráty pracovních a jiných možností, jestliže vyjádří svůj názor a své přesvědčení.

V rozporu s článkem 13 druhého paktu — (o hospodářských, sociálních a kulturních právech), — který zajišťuje všem právo na vzdělání je u nás mnoha mladým lidem — buď pro jejich názory anebo dokonce pro názory jejich rodičů, odepřeno právo a přístup ke studiu. Nesčetní občané musí žít ve strachu, že budou-li zastávat přiměřeným způsobem veřejně své přesvědčení, budou jak oni sami, tak i jejich děti zbaveni práva na vzdělání. Uplatnění práva prvního paktu, zahrnujícího "svobodu vyhledávat, přijímat a rozšiřovat informace a myšlenky všeho druhu, bez ohledu na hranice — ať ústně, písemně, tiskem nebo prostřednictvím umění" (19. článek — bod 2. prvního paktu) — je stíháno nejen mimosoudně, ale i soudně, často pod pláštíkem trestního obvinění, o čemž mezi jiným svědčí procesy proti mladým hudebníkům.

Svoboda zastávat veřejně své názory je potlačována ústřední správou všech komunikačních prostředků právě tak, jako publicistickými a kulturními zařízeními. Nemůže být zveřejněn žádný politický, filosofický nebo vědecký názor, také žádný umělecký projev, který se odchyluje od úzkého rámce oficiální ideologie nebo estetiky. Veřejná kritika společenských krizových jevů je znemožněna; možnost veřejné obrany proti nepravdivým a urážlivým tvrzením ze strany oficiální propagandy je vyloučena (zákonná ochrana před "útoky na čest a pověst — jak je jednoznačně zaručena v 17. článku prvního paktu) — v praxi neexistuje. Lživá obvinění se u nás nedají nijak vyvrátit, a marný je každý pokus vymáhat soudní cestou pomoc nebo nápravu; v oblasti duchovní a kulturní tvorby je otevřená diskuse vyloučená. Mnozí vědecky a kulturně činní občané, anebo jen politicky jinak smýšlející — jsou diskriminováni jen

(Dokončení na str. 8.)

Ve čtvrtek, 20. ledna, L. P. 1977 se v našem hlavním městě Washingtonu, D.C. vyměňuje stráž. Stráž demokracie všech dnešních padesáti států severoamerické federální unie — a dnes i stráž ideálů lidské svobody a míru v celém světě. — Vzdor všem svým nedostatkům, americká demokracie vstupuje do třetího století své existence hospodářsky i vojensky silná, odhodlaná hledat duchovní obrodu a nové cesty k vyššímu stupni sociální spravedlnosti a vzdělání svých občanů ve jménu duchovních hodnot křesťanství. — Děkujeme Bohu za poctivého Geralda Forda, který to neměl ve svém presidentském úřadě lehké, a novému presidentu Jimmy Carterovi vyprošujeme Boží pomoc a požehnání.

Poláci vzpomínali na smutné výročí

Washington. — Dne 19. ledna polský národ vzpomínal na první poválečné "volby" podle komunistického stylu, které se konaly právě před 30 roky.

Tehdy za předvolební kampaně komunistická policie "národní bezpečnosti" povraždila 118 místních politických vůdců protikomunistické polské zemědělské strany. Rovněž bylo zatčeno 162 kandidátů této strany do parlamentu, 1,962 místních pozorovatelů ve volebních výborech a asi 100,000 členů strany. Komunistická policie rovněž násilně vnikla do 327 místních ústředen strany a do 48 z nich podloudně vložila zbraně. V 29 okresech byla zakázána jakákoliv politická činnost zemědělské strany, a nakonec kandidátní listina v 10 volebních okrscích byla prohlášena za neplatnou, což se vztahovalo na volbu 76 poslanců.

Přes tuto kampaň teroru 68 procent voličů dalo své hlasy polské zemědělské straně. Komunisté však přidělili této straně pouze 28 míst ze 444 v parlamentě.

Všechna tato fakta byla uvedena v protestních notách, tehdy zaslaných vládám Spojených států, Velké Británie a Sovětského svazu.

Při všech "volbách", které se konaly potom přesně podle sovětského vzoru, nebyla trpěna žádná opoziční strana. Takto vypadá demokracie po komunisticku. Celý svět to dnes už dobře ví, a přesto se daleko ostřeji kritizují ve světovém tisku vojenské režimy Čile, Argentiny, Brazílie či spletitá situace v Jižní Africe než násilí socialistických "lidových vlád", které podvodem, terorem a gestapáckými metodami bolševických rudých "lidových milicí" vnutily celým národům pod hrozbou tanků a kulometů svůj marxistický totalitní politicko-hospodářský systém.

Carterova vláda nezavede řízené zemědělství

Honolulu. — Allen Grant, předseda organizace American Farm Bureau Federation, jejímiž členy je 2.6 milionu U.S. farmářů, řekl, že dostal ujištění o tom, že Carterova vláda bude mít pro svou národní farmářskou politiku jako hlavní směrnici systém svobodného trhu, na kterém jsou určovány ceny farmářských produktu bez vládního zásahu, a nikoliv systém farmářských programů, řízených federální vládou, a vládních subvencí pro zajištění vysokých cen farmářských produktů.

Toto ujištění Grant prý obdržel od rep. Roberta Berglanda, (D., Minn.), který bude v Carterově vládě zastávat funkci tajemníka zemědělství

ENGLISH SECTION INSIDE

Sloupek informací

Z ČESKOSLOVENSKA A Z ČÍNY: O KOMUNISTECH PROTI SOBĚ, A ZPRÁVA Z FRANCIE

Jak jsme již minulý týden stačili krátce zaznamenat, v Praze se opět zatýkalo. První zprávy hlásily, že politická policie zajistila dne 10. ledna dr. Jiřího S. Hájka, který byl za Dubčeka v roce 1968 ministrem zahraničních věcí, dále velmi známého autora divadelních her Václava Havla a vědeckého pracovníka-sociologa Jana Patočku. Později jsme se dověděli, že mezi zatčenými je také spisovatel Ludvík Vaculík, jenž byl v červnu 1969 hlavním autorem **"Manifestu o dvou tisících slovech"**, který vyzýval k očistě státního a stranického aparátu od stalinistů. "Manifest" podepsala řada osobností veřejného života, které na to později po převzetí moci v KSČ Gustávem Husákem a jeho klikou (v dubnu 1969) doplácely ztrátou kariér a původních zaměstnání.

Příčinou dnešní vlny zatýkání a výslechů je dokument, nazvaný **"CHARTA 77"**. Český text přinášíme jinde; z citátů, které přinesly některé západní noviny (např. Christian Science Monitor, Stampa Sera v italském Turině) vyplývá, že "CHARTA 77" protestuje proti pracovní diskriminaci osob, které jsou komunistickému režimu nepohodlné, vyzývá "respektovat práva člověka" a poukazuje na to, že v Československu se neplní zásady Helsinské smlouvy, kterou podepsal v srpnu 1975 i dr. Gustáv Husák jako vedoucí představitel státu.

Citovaný dokument prý podepsalo "více než 210 osob", některé prameny mluví o "skoro 300 signatářích, kteří reprezentují celou československou společnost". Noviny, rozhlas a televize prý zahájily široce založenou kampaň, v níž je nazývá "nepřáteli socialismu, kteří jednali podle pokynů západních rozvědek". Pravděpodobně nikoliv náhodou referoval čs. tisk v těchže dnech o soudním řízení proti čtyřem zatím nejmenovaným osobám v Ostravě, které prý v posledních šesti letech pracovaly pro 'západoněmecké špionážní organizace". Televize vysílala čtyřdílný seriál "o činnosti amerických špiónů v Československu", jehož hlavní postavou byl jakýsi Glen Roy Rohrer, údajně americký agent, který v roce 1965 požádal v Praze o asyl.

Ve čtvrtek 13. ledna hlásila Československá tisková kancelář ve své zahraniční službě, že "o dlouhodobé povolení pobytu požádal čs. úřady William Joseph Black, příslušník americké armády, který nedávno přijel do republiky z New Yorku". Obrátky se rozjíždějí ...

HELSINKI NARUBY

Informace citované v předcházejícím odstavci vybízejí k několika okrajovým připomínkám. Především bych poukázal na zprávy o neklidném ovzduší v Polsku, z nichž jsme něco citovali v H.N. právě minulý týden a na potíže, do nichž se dostal východoněmecký komunistický režim po vyobcování "básníka protestů" Wolfa Biermana (H.N. 11. prosince). Nyní se ukázalo, že i v Československu to pod pokličkou nebezpečně bublá. Politická policie zmíněných států si samozřejmě s takovými a podobnými případy ví rady, ale ...

Ale nezapomeňme, že letos v létě se má v Bělehradě konat takzvané "druhé kolo" porad o spolupráci mezi národy a o uplatňování zásad lidských práv; má se hodnotit, jak dalece signatářské státy pokročily v plnění oněch krásných řečí, jimiž Helsinská smlouva přetéká. Komunistické státy si z tohoto dokumentu udělaly nástroj propagandy, jehož ostří popsané zásahy proti občanským svobodám podstatně otupují. Představuji si, že již dnes nejlepší rétoři moskevského bloku trénují řečnické veletoče, aby zatýkání, vyhošťování na jedné straně a zákazy vycestování na druhé, cenzuru a podobné kousky vyložili v Bělehradě jako nejhumánnější akty.

Ještě jedna poznámka ke zprávě o zatýkání v Československu. V případech dr. Hájka, dr. Patočky, Vaculíka — a nakrátko byli prý zadrženi a vyslýcháni také básník a spisovatel Pavel Kohout a bývalý generální tajemník Národní fronty dr. František Kriegel — jde o bývalé prominentní členy komunistické strany, kteří její vládě chtěli dát v roce 1968 "lidskou tvář". Jejich osud je dalším dokladem, že něco takového je nemožné.

OBČANSKÁ VÁLKA V ČÍNĚ?

Až budete mít toto vydání H.N. v rukou, bude onen otazník v nadpise možná již zbytečný a bude moci být nahražen vykřičníkem — jestliže se informace ze začátku měsíce doplní nejčerstvějšími. "Zvláštní služba" BBC (British Broadcasting Corporation) a "Vyhodnocovací střediska" amerických služeben v Hong Kongu, Japonsku a Thajsku daly k dispozici texty zpráv a komentářů, odposlouchaných z rozhlasového vysílání některých stanic, zvláště jižních provincií komunistické Číny. Ideologická rozepře mezi dědici Mao Ce-tunga přerostla na mnoha místech v otevřený "boj dvou linií, v němž rudá vlajka vlaje proti rudé vlajce" — jak byl kdesi citován Maoův výrok z časů "kulturní revoluce" před 8 lety.

Informace říkají, že pouze osm z 29 čínských provincií se postavilo jednoznačně za nového "předsedu" Hua. Je kritizován, že se udělal předsedou proti duchu stanov z roku 1973, které určují, že musí být zvolen plénem ústředního výboru komunistické strany — jež se zatím ještě nesešlo. Hua si vymyslel jakousi náhražku stranického sněmování, "zemědělskou konferenci" asi 8000 vedoucích funkcionářů, k níž došlo 25. prosince. Za "ústřední úkol roku 1977" vyhlásil "masové hnutí odhalování a kritiky bandy čtyř", to je vdovy po Maovi a jejích tří spojenců z bývalého politbyra, nejužšího vedení KS Číny; v této kampani se prý musí jít "až do hloubky", půjde o "lidovou válku" — měl Hua říci.

Zachycené zprávy čínských rozhlasových stanic říkají, že se přinejmenším ve 12 provinciích opravdu bojuje a střílí. Hua má zatím na svojí straně armádu, jejímž velitelům vyhradil značné pravomoce, a policii, které několik roků jako ministr bezpečnosti sám velel. — "Stovky, ne-li tisíce lidských obětí" si nástupnické boje prý již vyžádaly v západní provincii Sečuan, která je důležitou zásobárnou rýže. "Šanghajská klika" — jak je "banda čtyř" také nazývána — má zřejmě početné stoupence v jihočínské provincii Kiangsi a dokonce i v provincii Hunan, kde se narodili Mao Ce-tung i dnešní jeho nástupce Hua. "Lidová válka proti kontrarevolucionářům" vedla začátkem ledna v jižní provincii Fukien k vojenskému střetnutí mezi armádou a jednotkami odpůrců dnešního vedení. Podle pekingských "Lidových novin" ze 4. ledna bylo třeba poslat tam 12.000 vojáků a vyhlásit válečné právo.

V provincii Hupei ve střední Číně — tvrdil časopis South China Morning Post, vycházející v Hong Kongu — "byl popraven neznámý počet lupičů, kteří se dopustili drancování". Šlo opravdu jen o plenitele?

Sdělovací prostředky států východního bloku — pokud se dalo posoudit podle pramenů ze začátku tohoto měsíce — se zatím omezují na zpravodajství o "nepokojích a výbušich násilí v čínských provinciích", k nimž údajně došlo již "na sklonku loňského roku". Sotva však může být pochyb o tom, že současný vývoj v Číně posiluje v Kremlu naděje na znovuzískání vlivu. Neboť když se dva perou, mívá ten třetí opravdu možnost vyhrát.

Jedním z vítězů je už dnes sjednocený komunistický Vietnam: vnitročínské spory mu usnadňují cestu k upevnění mocenských pozic, na které si dělá v Asii nárok.

Pokud jde o některé americké politiky, přejde jim asi pro nejbližší dobu chuť přijímat pozvání k zájezdům po Číně. Dobře tak, neboť se tam stejně nemohli naučit ničemu užitečnému pro nás.

□

FRANCIE: VOLNÁ CESTA TERORISTOVI

Některý den v prvním letošním týdnu byl v Paříži zatčen Abu Daoud, vedoucí člen palestinské teroristické organizace "Černě září", který se svého času veřejně přiznal v jordánské televizi k účasti na zavraždění 11 izraelských sportovců v olympijském Mnichově roku 1972. Francouzská policie Daoudovo zadržení potvrdila 10. ledna. O dva dny později byl Daoud soudně vykázán ze země a na státní útraty dopraven letadlem první třídy do Alžíru. Měl se prý vyjádřit, že zažaluje Francii o náhradu škod za zatčení ... Abu Daoud má právo vysmívat se soudním orgánům: v roce 1973 byl pro účast na jiné teroristické vraždě odsouzen v Jordánsku k smrti — ale králem Husejnem omilostněn.

Jednání francouzského soudu mělo nepříznivý ohlas v Izraeli, ale také v Německé spolkové republice, která chtěla požádat o jeho vydání. V bitce na mnichovském letišti bylo Daoudovou skupinou zastřeleno 6 bavorských policistů. V úterý 11. ledna vyjádřil své "rozhořčení" (indignation) i mluvčí vlády USA, John H. Trathner: "Každý, kdo ve světě odsuzuje terorismus si přeje, aby vrahové přišli před soud." Ve čtvrtek nato bylo americkému chargé d'affaires v Paříži Samuel Gammonovi úředně sděleno, že americká kritika se "považuje za nepřípustné vměšování do záležitostí francouzských soudů". Podivné jednání, podivná reakce.

J. Netik

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ:

"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.,
2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA $15.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

January 22, 1977 — Vol. II., No. 4.

HLEDÁME

ZÁMEČNÍKY,
STROJNÍ ZÁMEČNÍKY,
ZKUŠENÉ SVÁŘEČE,
SOUSTRUŽNÍKY,
FRÉZAŘE
a třeba i začátečníky v obrábění kovů; pozorně snaživé rádi zaučíme.

Denní směna — Dobrý plat
Jižní strana Chicaga.

Volejte: 737-8000

Žádejte mluvit s "Johu".

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI LOT?

CHRISTIE'S REAL ESTATE

VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.
26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE

3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800

Kristina Moysiyakha — Alexandra Moysiyakha-Lala
Brokers

Offering More Than 200 Charters to Europe in 1977

VISIT OUR OFFICE

Veškerá Tuzexová služba

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

LETEM SVĚTEM

Rossova ledová mělčina, Antarktida. — Antarktida, o polovinu větší než Spojené státy, je z 98 procent pokryta věčným sněhem a ledem. Vrstva ledu je tam průměrně asi míli tlustá, avšak nad pólem dosahuje tloušťky 2.7 míle. Celkem je na Antarktidě 7 milionů kubických mil ledu, což představuje 90 procent veškeré sladké vody, existující na celém světě. V posledních třech letech američtí vědci soustředili svou pozornost na studium Západního ledového příkrovu (Western Ice Sheet) na Rossově ledové mělčině a dospěli k nečekanému závěru: tato obrovská část Antarktidy není ve stavu klidu, jak se dosud myslilo, nýbrž její ledové masy postupují k moři rychlostí 3.2 stopy denně. Z toho vyplývá, že všechen tento led by se mohl do 300 let postupně zřítit do moře a roztát, čímž by pak hladina oceánů na celé zeměkouli stoupla o 20 stop. Toto by bylo katastrofální pro přímořská města jako jsou New York, Los Angeles, New Orleans,Galveston a jiná. Země byla už v minulosti dějištěm podobných událostí. Má se za to, že před 8,000 roky se v době pouhých 200 let zřítil do moře ledový příkrov nad Hudsonovou zátokou, který byl zbytkem poslední ledové doby, a že voda, vzniklá roztáním tolika ledu, zatopila tehdejší pobřežní města a způsobila Potopu, o které mluví Starý zákon. Za poslední ledové doby, která začala před 18,000 roky, bylo tolik mořské vody přeměněno v led, že hladina moře klesla o 600 stop a souš pokrývala celou třetinu zemského povrchu a nikoliv jen čtvrtinu jako dnes. Kdyby celá Antarktida roztála, voda v oceánech by stoupla o 215 stop a sahala by až po krk sochy svobody v New Yorku. Asi před 120,000 roky byla hladina oceánů asi o 20 stop vyšší než je dnes; je domněnka, že tehdy se snad také část ledů Antarktidy zřítila do moře a roztála.

Spojené státy se nyní rozhodly studovat více ledovce Rossovy mělčiny. — Antarktida je o 35 stupňů F chladnější než je Arktida. Ze zvířat tam žijí podél pobřeží pouze tuleni a tučňáci, zatím co na Arktidě žijí také lední medvědi, lišky, zajíci a sobi. Nad severním pólem plují na oceáně pouze několik stop tlusté ledové kry.

• • •

Bejrút. — Vojenské autority Arabské ligy, která zajišťuje zachovávání příměří v Libanonu, vydaly rozkaz, že všechny strany, zúčastněné na občanské válce, musí do 12. ledna odevzdat všechny své zbraně. Kdyby někdo neuposlechl tohoto rozkazu, zbraně mu budou odňaty násilně a za svou neposlušnost budou potrestáni.

• • •

Plains, Ga. — Specialisté v národohospodářství tradičního zaměření, jako je například prof. Milton Friedman z chicagské university, radili presidentu Carterovi, aby nesnižoval daně, nechce-li zároveň snížit vládní výdaje, a neurčoval žádné zvláštní fondy na rozmnožení pracovních míst. Nově zvolený president však chce jít v této věci svou vlastní cestou. Hodlá požádat Kongres o přijetí zákona, jímž by se v příštích dvou letech daně snižovaly o 15 bilionů dolarů ročně a současně zvýšily pense Social Security. Zároveň bude žádat dva biliony dolarů na projekty pro utvoření 700,000 nových pracovních míst v roce 1977, a v roce 1978 mezi 5 až 8 biliony dolarů. Těchto obnosů by bylo užito na rozšíření řemeslnických škol pro nekvalifikované dělníky a na provedení různých programů veřejných služeb a prací, jako například: stavba dálnic a přehrad, udržování čistoty ve městech, konservační programy atd. Tato nová pracovní místa by byla utvořena hlavně ve prospěch mládeže, vietnamských veteránů a sezónních dělníků. Tak to je alespoň prozatím plánováno . . .

• • •

Melbourne. — Australským chirurgům se podařila odvážná operace. Šestadvacetiletému řezníku Davidu Finlaysonovi utrhl elektrický mlýn na maso levou ruku včetně všech pěti prstů. Chirurgové mu po 14-hodinové operaci znovu zbudovali jeho levou ruku: užili k tomu kůže z jeho břicha, palce z jeho pravé nohy, který transplantovali na místo uříznutého palce, a prsteníku z jeho pravé ruky, který byl přenesen na místo uříznutého středního prstu levé ruky. Je to vůbec první operace tohoto druhu na světě, a australští chirurgové jsou přesvědčeni, že se jim podařila.

• • •

Rio de Janeiro. — Brazilští pěstitelé kávy měli vloni mimořádně vysoké výdělky; přesto však nedávno ještě zvýšili ceny svého produktu. Vloni vyvezli kávy za rekordní obnos 2.3 bilionu dolarů, který byl o celý bilion dolarů vyšší než byl obnos, který utržili za vyvezenou kávu v roce 1973 — tehdy považovaný za rekordní. Ve Spojených státech je proto nyní v proudu bojkot brazilské kávy, a brazilský hospodářský rozvoj, tak slibný v posledních letech je nebezpečně ohrožen.

• • •

Řím. — Itálie je už několik let v těžko řešitelné hospodářské situaci. Poslední volby také nic nevyřešily. Komunisty zvolení starostové, aby se zalíbili svým voličům jen více utrácejí, ale vůce se nestarají o to, kdo bude dluhy jejich měst platit. Ze stálého zvyšování výrobních nákladů a cen ve velkém je možno předvídat, že letos bude mít Itálie 25 až 35 procentní inflaci, což bude nepříznivé pro cizí investice a pro půjčky ze zemí Evropského společenství. Od nebezpečí vysoké inflace by mohly Itálii osvobodit jen silné zvýšení produktivity — (které však je těžko myslitelné) — a zároveň snížení kupní síly obyvatel — tedy zamrznutí mezd, což Italové také nepřijmou. Staví se proti tomu nesmlouvavě pracovní unie, ve kterých převládají socialisté a komunisté. Pozorovatelé tedy říkají, že Itálii zachrání od silné inflace pouze "zázrak", avšak nevědí, jak se tento "zázrak" uskuteční. Jen komunisté si mnou ruce a vyčkávají, až jim politická moc spadne do rukou.

• • •

Kampala. — Sovětský svaz prý nahradil Ugandě všechna letadla a všechnu výzbroj, kterou ztratila vloni v červenci, když Izraelité přepadli letiště v Entebbe a vysvobodili židovské rukojmí, držené arabskými teroristy. Všechna tato nová výzbroj byla dopravena do Ugandy vzdušnou cestou.
Idi Amin ztratil svého 35letého syna Noora Amina, který náhle zemřel při vánoční veselici. Neví se, zda zemřel následkem choroby, či zda byl otráven. Amin má ale ještě dalších 19 synů a dcer.

• • •

Ostrov Mauricius. — Na ostrově Mauricius v Indickém oceáně zvítězila na konci minulého roku při volbách prokomunistická strana MMM (Vojenské hnutí ostrova Mauricius) — jejímž předsedou je Paul Berenguer. Francouzští pozorovatelé se domnívají, že nová levicová vláda ostrova dovolí Sovětům zbudovat si tam obrovskou námořní i leteckou základnu, podobnou těm, jaké už mají v Adenu a v Somálsku, a jež právě budují v Mozambiku. Američané si postavili svou obrovskou vojenskou základnu na ostrově Diego Garcia uprostřed Indického oceánu.

• • •

Washington. — Mezinárodní měnový fond poskytne Anglii půjčku ve výši 3.9 bilionu dolarů, jíž má být užito ke stabilisování britské ekonomie a k zlepšení celkové neradostné hospodářské situace dnešní Anglie. Zmíněná banka dosud nikdy žádné zemi neposkytla tak veliký úvěr. V prvních letech budou úroky z tohoto úvěru obnášet 4 procenta, pak se budou po čtyři roky zvyšovat ročně o půl procenta, až dosáhnou konečné výše šesti procent. Tento úvěr poskytlo Anglii devět zemí: USA, Západní Německo, Japonsko, Holandsko, Kanada, Francie, Belgie, Švédsko a Švýcarsko. Velká Británie trpí 14.7 procentní inflací, 5.4 procentní nezaměstnaností a silně pasivním zahraničním obchodem. Na konci října 1976 dosahoval obchodní schodek Anglie s cizinou výše 5 bilionů dolarů.

• • •

Bejrút. — Podle předběžné zprávy libanonské státní bezpečnosti bylo za 19 měsíců občanské války v Libanonu zabito 63,875 lidí; 217,593 jich bylo zraněno a 7,800 jich zůstává nezvěstnými. Polovina obyvatel — více než 1.3 milionu — je bez přístřeší, anebo žije v nouzových bytech, zbudovaných v troskách domů. Bez práce tam je dnes 1.2 milionu lidí, téměř celá polovina obyvatel.

• • •

Madrid. — Pravicové noviny "Alcazar" připomenuly, že v listopadu 1936 za občanské války nynější šéf komunistické strany Španělska Santiago Carrillo — jako policejní ředitel socialisticko-komunistické republikánské vlády — dal popravit zastřelením bez jakéhokoliv soudního procesu 2,500 španělských občanů, politických nebo ideologických odpůrců socialistického režimu. Tuto popravu provedla socialisticko-komunistická mládež u vesnice Paracuellos nedaleko Madridu. Carrillo popírá jakoukoliv zodpovědnost za tento masakr, ačkoliv o tom existují písemné doklady a očití svědci dosud žijí. Je cvšem možné, že to vše dělal z rozkazu Moskvy, a nyní nechce Moskvu "očernit". To všem nikterak nezmenšuje jeho odpovědnost.

• • •

Bangkok. — Politické osobnosti a výzvědná služba v Bangkoku předpovídají pro Thajsko v blízkých měsících zintensivnění guerilové války komunistů, kteří usilují o otřesení tamního režimu a o zkomunisování země. Bývalý ministr zahraničí Thanat Khoman obvinil Sovětský svaz, že buduje v Laosu raketové základny proti Thajsku. Ministr vnitra Samak Sundarave se domnívá, že už v únoru se začnou komunisté ze všech stran infiltrovávat do země. Vojenské autority se obávají, že komunistická subverse v Thajsku by se mohla v 10 až 15 severovýchodních provinciích po vzoru Vietnamu přeměnit v otevřenou guerilovou válku. Thajsko a Malajsko už vedou na jihu "koordinovanou" válku proti asi 2,000 komunistickým guerilům.

• • •

Mexico City. — Panamský ministr zahraničí Aquilino Boyd řekl nyní veřejně, že hlavní příčinou neshody při jednáních o budoucnosti Panamského kanálu mezi Panamou a Spojenými státy je datum, kdy Panama má obdržet plnou svrchovanost nad kanálem. Zatím co Panama trvá na tom, aby obdržela tuto svrchovanost v roce 2000, Spojené státy by si chtěly podržet svrchovanost nad kanálem ještě dalších 40 let pro případ, že by světovládné plány mezinárodního komunismu strašily svobodný svět ještě i po roce 2000.

• • •

Nikosie. — Po invazi na ostrov Cypr v roce 1974 Turci rozhodli, že všechny neturecké menšiny musí opustit jimi obsazené území, — totiž celou severní část ostrova, která zabírá téměř 40% rozlohy Cypru. — Nejdříve musili odejít orthodoxní a arménští křesťané. Nyní ještě Turci vyhnali zbývajících 3,000 křesťanů maronitského obřadu, kteří tam dosud mohli zůstat pod ochranou Vatikánu.

• • •

Bejrút. — Asi sto specialistů terorismu z levicové radikální organizace palestinských uprchlíků "Lidové fronty pro osvobození Palestiny" (PFLP) se přestěhovalo z uprchlických táborů do Bagdadu v Iráku a do Adenu v Jižním Jemenu, kde budou zřízena nová ústředí pro výcvik arabských teroristických komand. Cílem organizace PFLP je zničení Izraele. Mimo jiné také chce pomocí subverse a teroristických akcí svrhnout mírné arabské režimy — zejména v olejářských zemích — v Saúdské Arábii, Kuwaitu a Arabských emirátech, a zmocnit se tak vojenské a finanční základny pro "konečný boj proti západnímu imperialismu a sionismu". Rovněž usiluje o svržení syrského režimu presidenta Assada a chce znovu začlenit Syrii mezi "konfrontační země proti Izraeli".

• • •

New York. — Na jihozápadním cípu souostroví Aleut v Beringově moři Američané zbudovali nejmodernější radarový varovný systém "Cobra Dane" s 34,768 "oky", pozorujícími Sovětský svaz s dosud nevídanou přesností a spolehlivostí. Tento systém je v době několika vteřin informován o každé raketě, vypálené na území Sovětského svazu, a zároveň je schopen sledovat dráhy 300 raket, vypálených současně, a podat informace o tom, kam tyto rakety míří. Také je schopen analyzovat dráhy 200 umělých družic a poslat k zemi všechny potřebné údaje o jejich oběžné dráze kolem země.

• • •

Newark. — Někteří emigranti ze zemí sovětského bloku do svobodných zemí Západu jsou falešnými emigranty a provádějí špicnáž v demokratických zemích Západu, ve prospěch Sovětského svazu. V pátek 7. ledna 1977 tajná americká policie FBI zatkla 34letého Ivana Rogalskyho, bývalého sovětského námořníka, který přijel do Spojených států v roce 1971; opustil sovětskou loď a požádal o politický asyl. Nyní byl chycen při předávání tajných informací o U.S. vesmírném programu "spojky" — shuttle — sovětskému agentu Jevgenij Petroviči Karpovi, jehož krycím štítkem je funkce diplomata u Organizace spojených národů. Rogalsky při své špicnážní službě pro Sovětský svaz "nalítl" na amerického dvojího agenta, který mu předal tajné informace, bez důležitosti pro U.S. státní bezpečnost, a pak jej udal tajné policii, která jej zatkla. Bude-li Rogalsky usvědčen z obvinění, vzneseného proti němu, může být odsouzen i k trestu smrti. — A to se pak Moskva rozčiluje, že v USA už lidé nechtějí nic slyšet o "détente".

★ CHUDOBA DUCHEM

Tomáš Špidlík:

Chválí Ježíš chudé a chudobu, nebo se mají křesťané snažit o zlepšení sociálního řádu? Je křesťanství hnutí revoluční, nebo je jakési ušlechtilé smíření s nespravedlností ve světě? Je na tyto otázky v evangeliu jednoznačná a jasná odpověď?

Často jsme už slyšeli názor, že sv. Pavel a sv. Jan mluví o hlubokých tajemstvích Kristových. Tzv. synoptikové, — sv. Matouš, Marek a Lukáš — zaznamenali naopak prosté horské kázání Ježíšovo ve větách každému srozumitelných. Než právě tato zdánlivá srozumitelnost je klam. Boží tajemství, i když je vysloveno jednoduchou formou, se nestane okamžitě průhledným a pochopitelným.

Nic není prostšího než "Otčenáš" nebo osm "Blahoslavenství". Kdo je slyší, má dojem klidné hladiny jezera, ve které se zrcadlí nebe. Ale nebe se tu tak dokonale odráží právě proto, že je jezero tak hluboké, že nedohlédneme na dno. "Blahoslavení vy, chudí, neboť vaše je Boží království. Blahoslavení, kdo nyní hladovíte, neboť budete nasyceni. Blahoslavení, kdo nyní pláčete, neboť se budete smát. Blahoslavení jste, když vás budou lidé nenávidět, když vás vyloučí ze svého středu, potupí, a vaše jméno vyškrtnou jako zlé kvůli Synu člověka. Radujte se v ten den a jásejte, čeká vás totiž v nebi velká odměna" (Lk 6, 20-23).

Význam těch slov se zdá docela jasný tomu, kdo v nich chce vidět příslib blízké revoluce a převratu. Všecko se změní. Ti, kdo jsou u moci padnou a ti, co jsou na tom zle, kdo nic nemají, koho odevšad vyhánějí, ti se budou smát, nají se, jejich bude Boží království. A nynější bohatí? Ti zas budou hladovět a plakat.

Takové "řešení sociálního problému" ovšem není hodné žádného rozumného člověka; připisovat je Ježíšovi, je rouhavé. Znamenalo by jen zjištění, že je ve světě rvačka o kus chleba, že jsou jednou nahoře ti a podruhé zase jiní. Ježíš s odporem utekl před davem, který ho chtěl provolat králem (Jan 6, 15), od těch, pro které znamenal Mesiáš změnu vlády, nasycení hladových.

Učedníci Kristovi a církev si od samého počátku kladli otázku, kdo jsou vlastně ti chudí, pronásledovaní, hladoví, kteří jsou blahoslavení a jaké je to Boží království, které se jim slibuje. Už sv. Matouš má malé vysvětlení prvního výrazu: Neblahoslaví jednoduše ty, kdo nic nemají, ale "chudé v duchu" (Mt 5, 3). Církevní podání, jak píše Pavel Tillich, zduševňuje, spiritualizuje evangelní chudobu, zatímco sektářská a revoluční hnutí ji materializovala, zhmotněla.

(Pokračování na str. 5)

DOBA "BĚHEM ROKU"

3. NEDĚLE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Všemohoucí, věčný Bože, dej, ať jednáme, jak se ti líbí, — abychom oplývali dobrými skutky — ve jménu tvého milovaného Syna Ježíše Krista, našeho Pána. — Neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY NEHEMIÁŠOVY
(Neh 8, 2-4a. 5-6. 8-10)

Kněz Ezdráš přinesl Zákon před shromážděné muže a ženy a ty všechny, kdo byli schopni rozumět. Bylo to prvého dne sedmého měsíce. Četl v něm na prostranství před Vodní bránou od svítání do poledne před muži a ženami a před všemi, kdo byli schopni rozumět. Uši všech s napjetím poslouchaly knihu Zákona.

Ezdráš, znalec Písma, stál na dřevěném výstupku, který zhotovili pro tento účel. Otevřel knihu před očima všeho lidu — stál totiž výš než všichni lidé — a když ji otevřel, všechen lid se postavil. Ezdráš velebil Hospodina, velikého Boha, a všechen lid odpověděl se zdviženýma rukama: "Amen, Amen!" Vrhli se na kolena a klaněli se Hospodinu až k zemi.

Četlo se v knize Božího zákona, překládali a vykládali ho, a tak pochopili, co se četlo. Místodržitel Nehemiáš a Ezdráš, znalec Zákona a kněz, i levité, kteří poučovali lid, řekli všemu lidu: "Dnešní den je zasvěcen Hospodinu, vašemu Bohu, nebuďte smutní a neplačte!" Všechen lid totiž plakal, když slyšeli slova Zákona. Ezdráš jim řekl: "Jděte, jezte tučná jídla a pijte sladké nápoje a podělte se s těmi, kteří si nemohli nic připravit, neboť tento den je zasvěcen našemu Pánu: Nemějte zármutek, neboť radost z Hospodina je vaše síla!"

2. ČTENÍ Z PRVNÍHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA KORINŤANŮM
(1 Kor 12, 12-14. 27)

Bratři! Jako tělo je jen jedno, i když má mnoho údů; ale všechny údy — přesto, že je jich mnoho — tvoří dohromady jediné tělo. Tak je tomu také u Krista. Vždyť přece z nás ze všech — ať už jsme židé nebo pohani, otroci nebo svobodní — stalo se jedno tělo, když nás tentýž Duch všecky dovedl ke křtu a všichni také jsme v hojnosti přijali stejného Ducha. Tělo se přece neskládá z jednoho údu, ale z mnoha.

Vy jste Kristovo tělo a každý z vás jeho úd.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE LUKÁŠE
(Lk 1, 1-4; 4, 14-2)

Když se již mnozí pokusili sepsat vypravování o událostech, které se mezi námi naplnily, jak nám je předali ti, kteří byli od počátku očitými svědky a služebníky slova, rozhodl jsem se také já, když jsem všeznovu důkladně prošel, že ti to v pravém sledu vypíši, vznešený Theofile, abys poznal hodnověrnost toho, v čem jsi byl vyučován.

Když se Ježíš vrátil v síle Ducha do Galileje, pověst o něm se rozšířila po celém okolí. Učil v jejich synagógách a všichni ho velmi chválili.

Přišel také do Nazareta, kde vyrostl. Podle svého zvyku vešel v sobotu do synagógy a povstal, aby četl (z Písma). Podali mu knihu proroka Izaiáše: otevřel ji a nalezl místo, kde je psáno:

"Duch Páně je nade mnou; proto mě pomazal, abych přinesl chudým evangelium; poslal mě, abych vyhlásil zajatcům propuštění a slepým navrácení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu, abych vyhlásil milostivé léto Páně."

Pak zavřel knihu, dal ji sluhovi a posadil se; a oči všech v synagóze byly upřeny na něho. Promluvil k nim: "Dnes se splnilo toto Písmo, které jste právě slyšeli."

ČTENÍ Z PÍSMA SVATÉHO

STARÝ ZÁKON

s výkladem a poučením

SE ZŘETELEM NA VĚDECKÁ BÁDÁNÍ DO R. 1940

(Úryvky Písma sv. jsou podle překladu Prof. Dr. Jana Hejčla.)

(Pokračování z Národa a Katolíka)

Velmi zlý a těžký byl všem sběh zločinů. Byltě chrám plný prostopášnosti, hodování pohanského. Do svatých nádvoří svévolně se vtíraly ženy. Vnášely tam neslušné věci. Také oltář byl plný nepřístojných obětí, jež zákon zapovídal. Ani dny sobotní nebylo možno zachovávati, ani sváteční dny otcovské slaviti, aniž komu vůbec se přiznati, že jest Žid. Ale vláčeni byli s hořkým násilím na den králových narozenin k obětem.

A když byl svátek pohanského boha Bakcha, bývali nuceni břečtanem se věnčiti a ke cti Bakchově v průvodech obcházeti.

Z popudu Ptolemea došel rozkaz do blízkých měst pohanských, aby také oni totéž činili proti Židům, aby konali oběti. Ty pak, kteří by nechtěli přestoupiti k obyčejům pohanským, aby usmrtili. Bylo proto viděti bědování.

Tak na příklad byly dvě ženy obžalovány, že své syny obřezaly. Ty, zavěsivše jim nemluvňata na prsa, když je byli veřejně po městě obvedli, shodili se zdi. Jiní, kteří se do nejbližších jeskyní byli sešli a skrytě den sobotní světili, když se to na ně proneslo, byli upáleni, protože se ostýchali pro přísné svěcení soboty násilím sobě pomoci.

Prosím těch, kteří čísti budou tuto knihu, aby se nedali zastrašiti těmito odpornými příhodami, ale považili, že ty události nejsou na záhubu, ale na pokárání národa našeho. Neboť nedati hříšníkům dlouho vůle své provozovati, ale hned je trestati, jest znamení velikého dobrodiní Božího. Neboť ne jako na jiné národy čeká Pán shovívavě, aby je trestal, až přijde soudný den proto, že naplněna byla míra hříchů jejich, neusoudil tak i o nás, aby teprve potom trestal hříchy naše na nás, až by došly vrcholného množství. Proto nikdy milosrdenství svého nám neodnímá. Trestaje protivenstvím neopouští lidu svého. To však k napomenutí čtenářů krátce řečeno buď! Ale nyní dlužno nám vrátit se k vypravování.

Tedy Eleazar, jeden z předních zákonníků, muž, ač vysokého věku, pěkných lící, byl nucen, aby otevra ústa jedl vepřové maso, kterého podle zákona Mojžíšova žádný Žid jísti nesměl. On však vyvolil raději slavnou smrt nežli potupný život, přišel dobrovolně na popravu jsa si vědom toho, že dlužno vydati se na popravu a ji trpělivě snésti tomu, kdo si uminil, že nebude z lásky k životu jísti toho, co jest zakázáno.

Ti, kteří tu konali službu, nemístnou soustrastí pohnuti jsouce pro staré přátelství s mužem tím, pojavše jej v soukromí, prosili ho, aby si dal přinésti maso, které směl jísti, maso pak z oběti podle rozkazu krále ať ji na oko, aby tím činem ušel smrti. Pro staré přátelství s mužem tím tu vlídnost mu prokazovali.

On však počal uvažovati o vznešené důstojnosti stařeckého svého věku, o přirozené jasnosti šedin, o výborném životě od mládí, i odpověděl rychle podle svatého, od Boha daného zákona, že chce, aby ho poslali na onen svět.

„Neboť" — pravil — „nesluší se na náš věk přetvářeti se,

aby mnozí z jinochů domnívajíce se, že devadesátiletý Eleazar odpadl k pohanství, aby též oni pro mé pokrytectví a pro trochu vratkého života nedali se svésti, já pak bych tím nedošel potupné skvrny na svém stáří. Neboť i kdybych nyní ušel mukám lidským, neunikl bych přece ruce Všemohoucího ani živ ani mrtev. Proto zmužile z tohoto života vycházeje ukáži se hodna starého věku, jinochům pak zůstavím hrdinný příklad, podstoupím-li čestnou smrt s ochotnou myslí a statečně pro vzácné a svaté zákony."

Když to pověděl, hned ho vlekli na popravu. Ti, kteří ho vedli, a nedlouho před tím soustrast s ním měli, rozhněvali se pro jeho řeči majíce za to, že byl z pýchy mluvil. On pak ranami dobíjen jsa vzdechl a řekl: „Hospodine, který máš svatou znalost všeho, ty víš jistě, že já, který jsem mohl smrti ujíti, tuhé bolesti na těle snáším, ale že to v duši z úcty k tobě trpím rád."

Tak dokonal svůj život zůstaviv netoliko mládeži, ale i všemu národu, památku své smrti za příklad ctnosti a šlechetnosti.

2. Mach. 6.

Styky Židů s pohany.

Po smrti Esdrášově a Nehemiášově sbližovali se Židé s okolními pohanskými národy víc a více. Ztráceli ponenáhlu svoji náboženskou uzavřenost. Velice ochotně přijímali pohany z různých národů do židovské obce, nejprve jako kandidáty neboli proselyty, potom jako členy. Pravověřící Židé stávali se misionáři ve všech zemích a u všech národů starověkého světa.

Lidový jazyk.

V zajetí a po zajetí přestávali Židé mluviti původní svojí řečí hebrejskou. Konečně znali mluviti a čísti hebrejsky jenom lidé učení. Obyčejný nestudovaný lid mluvil řečí aramejskou, kterou se mluvilo u všech semitských národů. I Písmo svaté musilo se lidu překládati do jazyka aramejského.

Noví podmanitelé.

Pokud byli Židé ve styku s národy semitskými: Assyřany, Babyloňany, Feničany, zachovávali si v ohledu náboženském dosti snadno převahu. Hůře bylo, když vlivy vzdělaného, ale jinak pohanského a modlářského národa řeckého ovládly nejen východ, ale celý tehdy známý svět. R. 334—323 před Kristem Pánem vítězný král a vojevůdce makedonský Alexander Veliký podmanil si Egypt a celou přední Asii až k Indii. Roku 332. poddal se nepřemožitelnému Alexandrovi také Jerusalem a Judsko se stalo makedonskou provincií. Slavný Makedoňan zajistil Židům úplnou náboženskou svobodu.

Po smrti Alexandra Velikého roku 323. světová říše jeho byla rozdělena. Palestinu, to jest zemi židovskou, dostal jako úděl, vojenský velitel Alexandrův, Laomedon. Po tříleté vládě Laomedonově dostala se Palestina pod nadvládu egyptského krále Ptolemea I. od roku 323. až do 285. Král Ptolemeus pochopil, že Palestina je hradbou oproti ostatní Asii. Přitáhl k Jerusalemu, kde byl veleknězem Oniáš, použil sobotního klidu jerusalemských obyvatel a zmocnil se města. Odvedl na sto tisíc Židů do Egypta a tam zvláště v městě Alexandrii jim vykázal místo.

V Jerusalemě po Oniášovi stal se velekněžem jeho syn Šimon I., zvaný Spravedlivý. Ten rozšířil a zvětšil chrám a město, opevnil je, staral se o blaho lidu, pečoval o lesk bohoslužby, svojí zbožností a spravedlivostí dával nejlepší příklad.

Po Ptolemeovi I. nastoupil na egyptský trůn Ptolemeus II. 285—246, pak Ptolemeus III. 246—221. Za těchto vládců se Židům žijícím v Egyptě velmi dobře dařilo. Knihy Písma svatého byly tehdy přeloženy do jazyka řeckého, neboť mnoho židovských kolonistů znalo jen tento tehdy mezinárodní jazyk. Někteří Židé dostali se ke královskému dvoru, velmi mnozí sloužili v egyptském vojsku a těšili se královské přízni. Egyptští Židé měli své školy, modlitebny, ano podle vzoru jerusalemského i svou veleradu. Tak se stal Egypt Židům druhou vlastí.

Nástupcem Ptolemea III. na trůně egyptském stal se Ptolemeus IV. 221—204. Za jeho vlády dobyl Palestiny král syrský Antioch III. Veliký 222—187.

Nepřítel židovského náboženství.

Ani Antioch III. ani jeho nástupce Seleukus IV. nesáhli na náboženskou svobodu Židů v Palestině. To učinil teprve Antioch IV. 175—164. Tento přinesl do východních zemí náboženskou nesnášenlivost. Za jeho vlády bylo náboženství israelské zakázáno, posvátné knihy židovské byly páleny, kteří zůstali věrni svému náboženství, byli pronásledováni.

Pokrokoví páni a hrdinové z lidu.

Šlechta a kněží, kteří tvořili třídu tak zvaných saduceů, odvozujíce svůj původ od kněze Sadoka, rádce krále Šalomouna, většinou opustili náboženství otců. V chrámě jerusalemském byla postavena modla řeckého boha Zeva, jenž byl uctíván místo Hospodina. Obřízka, slavení židovských svátků, bylo zakázáno. Místo modlitbou a zpěvem žalmů bavili se mnozí v tělocvičnách a na závodištích řeckých. Zdálo se, že obyvatelé Judska se pořečtí nábožensky i národnostně. Vždyť saduceové, k nimž patřili boháči a vysoké kněžstvo, saduceové, kteří tvořili nejvyšší náboženský úřad, tak zvanou veleradu, z nichž býval brán a ustanovován velekněz, odpadli, zradili svou víru. Chudý lid židovský, z něhož Bůh také nejčastěji volal proroky, tento prostý lid z největší části se postavil na obranu víry. Příklad nezdolné věrnosti Bohu a jeho přikázáním podává nám Písmo svaté na devadesátiletém Eleazarovi, na sedmi bratřích makkabejských i jejich hrdinné matce.

Pokračování

NAŠE POVÍDKA

JINDŘICH ŠIMON BAAR:

MATKA POLCARKA A MATKA SRNA

(Pokračování z min. čísla.)

"Bože, dyť' vona de za mnou!" vykřikla nahlas a bolestně. I srna se opět zastavila. A opět se obě na sebe podívaly.

"Vrát' se domů, hloupá," ozvala se Polcarka. "Máš to marný, já huž ti je nevrátím: Nevemu tě já je, veme je jinyj! Tak jenom di zpátky, di!"

Rozběhla se proti srně, i motyčkou ji zahrozila.

Srna opravdu poskočila bojácně k lesu — a Polcarka zaměřila spokojeně k domovu. Ale něco se jí chvělo v duši...

"Né, hdobýto řekl, že i zvíře cítí takovou lásku. Inu, máma! Sou přece taky její děti, bojí se vo ně, ha pláče pro ně."

To se už blížila k sadu, kde starý Fajt'ák pase housátka. Nepásl už celé hejno; krky jako války, sedí u dveří a čekají, až je výměnkář pustí na dvůr. Ale ten se ještě před západem slunce zastavil u plotu a pozoruje, jaký bude zítra počas. Šedivá jeho hlava jako pampeliška se dívá na mraky, otáčí se k Hanzlíčkovu koutu, k rybníkům a přes rybníky k Sedmimoří. Vidí, jak modré lesy zčernaly a k němu se přiblížily, slyší zinkat komáry; a vlaštovice ještě ted' se nízko kmitají nad úzkými trávníky. Právě se chystá strhnout všechny svoje postřehy v pevný úsudek: "Do rána máme jistyj déšť", když ho vyrušilo prudké, krátké zabečení.

Také podruhyně je slyšela a cítila, jak se jí srnčátka v koši vzepjala a — chtěj nechtěj — musila se opět zastavit a ohlédnout. Několik kroků od ní zastavila se i srna.

"Máma, máma! Provází své děti," proběhlo jí hlavou, a v tom jakoby jí ledová ruka zmáčkla srdce:

Polcarka vidí v duchu sama sebe, jak kdysi v tomtéž koši, co má na zádech, nesla dva uzly a při ní cupitaly její dvě nejmladší děti. Pospíchali tenkrát do města na nádraží. V poslední chvíli došli. Vlak už stál na kolejích, ani se s nimi, chuděrkami jak se patří, tehdy rozloučit nemohla. Taktak, že jim křížek na čele udělala, jako v letu je políbila. "Rychle, rychle!", křičel průvodčí, otevíraje ohromný vůz; vecpal se tam, uzly vhodil za nimi, zapráskl dveře a už jeli. A co všechno jim chtěla ještě říci! Kus cesty běžela ještě podél toho vozu, ze kterého se její děti dívaly oknem a plakaly. Běžela, běžela, volala, do pláče se dala, ale kdepak mohla postačiti železnici! Po chvilce již stanula udýchaná a smutně hleděla za tou řadou letících vozů. A na nádraží se jí smáli: "Zatra, teta! Snad ste su nechtíla předhánět s mašinou!" Jak ji tenkrát pálil, řezal a bolel ten surový smích.

Lidská i zvířecí matka nyní pohlédly na sebe. A Polcarka rázem pocítila všecku úzkost tohoto zvířete i tu svoji, zažitou tenkráte v městě na nádraží. A obě ty bolesti jakoby v sebe splynuly.

"Máma! Máma!" hučelo jí v uších a přehlušovalo všecky ostatní touhy a žádosti. Jako balvan v řečišti leželo v ní to slovo a kolem něho se lámaly, tříštily, honily a kroužily v divokém víru tvrdá nouze s měkkou bolestí a lítostí.

"Stafra, dívče! Stafra! Hdopa tě to vyprovází? Cák to neseš v koši?" ozvalo se náhle za Polcarkou.

To Fajt'áka vyhnala zvědavost ze sadu až na trávníček.

"Srnčátka nesu, strýčku zlatý! Srnčátka sem našla, tu je mám v koši na řibetě mi vyskakujou, jen se podívejte! Jejich máma mě v patách provází, ne ha né se dát zahnat. Cák si mám s ní počít?" mluvila podruhyně a v bolestných rozpacích upjala na výminkáře svoje ulekané, poplašené oči, jako by ho prosila o radu.

"Ha, to je trefa! To je ňáká trefa! To se nestane každyje den! Jen počkyj! Stůj, hani se nehni! Skočím si dóm pro dvojku. Achach! Dostanem i starou, jistě dostanem!, "volal Fajt'ák.

Pytlácká krev se v něm probudila, cestou zastrkával dýmčičku do kapsy, olízl si ústa a bystře ubíhal přes sad do dvora.

"Pane, na nebi! Dyjt' von tě zastřelí!", sepjala Polcarka ruce a strašlivá úzkost sevřela jí srdce jako kleštěmi.

"Ha, depa je von, táta? Proč pa tu nestojí parohatyj srnec?", zabouřila jí náhle duší otázka.

"Toulá se někde po lesích, nebo pohodlně leží, ha ne-

(Dokončení na str. 12.)

Chudoba duchem

(Pokračování ze str. 4)

Než i tyto dva výrazy snadno svedou. Staví se tu proti sobě dvě věci, které v životě nutně patří k sobě: duch a hmota. Kromě toho žádná chudoba ani bohatství není absolutní. Kdo by neměl vůbec nic, nežil by. Neexistuje ani takový boháč, který by měl všecko, kdo by si už opravdu nic nepřál. Máme-li pochopit smysl evangelia, musíme si představit konkrétní posluchače, ke kterým se Ježíš obracel. Jací tu byli chudí a jací tu byli nasycení boháči.

Jisté je, že tu byla převážná většina drobných lidí z venkova. Byli v Palestině tehdy i boháči, těžko říci, kolik z nich bylo opravdových židů, kolik se jich odnárodnilo a ztratilo víru. Ježíš se o ně prakticky nezajímá. Životní konflikt Kristův je však s farizey a zákoníky. Ale není tu nejmenší náznak toho, že by důvody rozporu měly kořeny sociální.

A přece jenom byli farizeové typ lidí, kterým bychom řekli obrazně "nasycení", spokojení svým způsobem života, svou dokonalostí. Ježíšovo: "Běda bohatým" patří na prvním místě jim. Byli neschopni přijat poselství o Božím království. Do něho mohou vstoupit jenom ti, co po něm touží, ti kdo "očekávají spásu Izraele" (Lk 2, 25), kdo mají "hlad a žízeň po spravedlnosti" (Mt. 5, 6); kdo tedy nemají to, co by rádi měli a co má patřit k jejich životu; tedy kdo jsou chudí.

Kdysi dávno ve staré řecké filosofii vylíčil Platon v Symposiu, **jak se láska rodí z nedostatku, z touhy, z chudoby.** Milujeme jenom to, po čem toužíme, a toužíme po tom, co ještě nemáme. Platon mluví ovšem jenom o přirozené lidské lásce. Ale ta je základ vývoje a růstu každého organismu. Studujeme, když si uvědomíme krásu vědění a svou vlastní neznalost. **Kdo si je vědom svých velkých vědomostí, už nestuduje. Kdo se považuje za lepšího než ostatní, už se nesnaží o dokonalost. Začíná zakrňovat, odumírat.** Triviálně, ale názorně to vyjádřil náš Havlíček v epigramu: "Kdo si myslí, že se učí, bude vlasti chlouba. Kdo si myslí, že dost umí, začíná být trouba".

Daleko elegantněji ovšem mluví Platon. **Velikost člověka se měří podle velikosti jeho lásky,** touhy po dokonalém, tj. podle vědomí vlastní chudoby, nenasycenosti, očekávání něčeho lepšího.

Ježíš blahoslaví chudé, duchem i skutečně, protože oba prvky obyčejně spolu souvisejí. Blahoslavení ti, kteří se nedovedou spokojit s životem takovým, jaký je, a očekávají příchod něčeho, co naplní jejich touhu růst v dobru, kráse a spravedlnosti. Ti ovšem dobře vědí, že pouhé zbohatnutí by jim nepomohlo, protože nelační tolik po jídle a po penězích, ale po spravedlnosti. At' už se

(Dokončení na str. 14.)

DOPISY našich čtenářů

UNION CITY, OKLA.:
na Sylvestra, 1976.

Ctěná redakce.

všem čtenářům Hlasu Národa přejeme šťastný a požehnaný celý nový rok 1977, zvláště s dobrým zdravím. Redakci H.N. hodně nových odběratelů, a aby čtoucí nezapomněli svoje předplatné obnoviti. Vše je drahé, zvláště tiskoviny a jejich vydávání; kdo nebyl v tiskařském oboru, nemůže si představit co starostí a námahy to vezme, aby vyšlo číslo na světlo. Proto podporujte Hlas Národa, jsou to jedny z posledních našich českých katolických novin zde ve Spojených státech.

Právě co toto píši, hlásí rádio velké neštěstí v moravské huti poblíže polských hranic; bude to pro rodiny těch horníků smutný Nový rok.

Poláci ve zdejší arcidiecési Oklahoma City dokázali, že v osadě Panny Marie Fatimské byla sloužena polská mše sv. ve středu dne 29. prosince v oktávu Narození Páně. Farářem je zde dp. Alojzius Waleczek. Nejdp. Jan Quinn, arcibiskup oklahomský byl přítomen a modlil se po polsky orace modlitby, které zřetelně vyslovoval jak mu byly předloženy. Mši sv. sloužil ale dp. Waleczek, který četl epištolu a evangelium i kázal polsky. Arcibiskup měl krátký proslov ku konci mše sv. anglicky.

Jelikož celý řád mše byl vytištěn polsky, tak též i zpěvy s notami, všichni přítomní se mohli podílet společně na první polské liturgii. Zpěv byl doprovázen varhanami.

Následkem velkého rozmachu větších měst, mezi něž patří hlavní město Oklahoma City, předměstí se rozprostírají na 20 - 30 mil. Předměstí Nicoma Park východně od Okla. City, kde je tato polská osada, spadá do první polské osady v Oklahomě. Je zasvěcena sv. Teresii a leží v Harrah, nějakých 30 mil severovýchodně od Oklahoma City. Zdejší osada Panny Marie Fatimské byla založena tak před 20 lety; má školu s 90 dětmi, učí tam karmelitánky z Okla. City.

Zpráva by nebyla úplná, kdybychom se nezmínili o Polácích v Oklahomě. Prvních 8 rodin přibylo sem z Marche v Arkansasu okolo r. 1892. Usadily se v Harrah, východně od Okla. City. V prvních letech se Poláci scházeli v domovech na neděli, až si postavili první dřevěný kostelík r. 1897. Teprve r. 1907 byl sem ustanoven dp. Stanislav Lepicz. Do té doby dojížděli sem kněží ze sousedních osad. Svým časem osada byla předána Benediktinům ze St. Gregory Abbey, Shawnee, Okla. Za jejich působení cihlový kostel byl postaven. V létě r. 1934 opat Mark Braun z Shawnee požádal opata z Lisle, Valentina Kohlbecka, jestli by mu propůjčil kněze, kteří mluví polsky pro osadu v Harrah. Dobrosrdečně mu poslal dp. Norberta Lukeše, O.S.B. z Lisle, tehdejšího prokurátora, který měl zkušeností z polské osady, totiž bývalé česko-polské sv. Václava na DeKoven ul. v Chicagu, kde s vldp. Neužilem byl po několik let správcem, až osada byla předána Polákum. Dp. Norbert Lukeš zde zřídil školu r. 1936 a zůstal zde až do doby, kdy byl přesazen na osadu v Monte Bello v Kalifornii, začátkem března 1949. Tam ale asi za 14 dní zemřel dne 24. března 1949. Osadu v Harrah dosud mají Benediktini ze Shawnee.

Na této polské mši sv. byli přítomni dp. Jan Michalička s rodiči Josefem a Aloisií Michalička, tetičkou sl. Ludmilou Diváckou a níže podepsaným zpravodajem. V arcidiecési Okla. City jsou dva polští kněží: dp. Antonín Hodys, kaplan v Mercy nemocnici, Okla. City, a dp. Kazimír Krutkowski, na výslužbě v Center v Okla. City.

S pozdravem všem

Fr. Václav Michalička, OSB

Milý dustojný Otče Václave,

děkujeme Vám za tuto zprávu — i za pozdravy a povzbuzení — zasláním tří předplatných. Jak se dovídáme z Lisle, brzy se máte vrátit do kláštera, a tak se těšíme, že Vás tu na Velehradě v Chicagu uvidíme. Ale do Chicaga zima teprve přijde, a tak se nám chce skoro zdát, že byste měl ještě chvíli počkat ve své slunné rodné Oklahomě, abyste si zde zase svou pílí "nekoledoval" o zápal plic. — Pozdrav Vaší ct. sestře Marii i všem druhým kolem Vás.

Fr. Vojtěch

ENDICOTT, N.Y.:

Ty krásné svátky narození Ježíška mnozí s velkou radostí oslavili, ale také jich bylo dosti, koho si Bůh povolal z rodiny na věčnost. To bylo i v naší rodině. Při té vánoční večeři na Štědrý večer jsme vzpomínali na našeho syna Franka Wiedermana. Pán Bůh dej mu nebe — chodili po půlnoční mši svaté po celém Endicott k přátelům hrát vánoční koledy. Mr. Zajda přijel sem na svátky z Bufallo, Mr. Frank Končák a náš Frank přišli tehdy k nám již moc unavení za tu noc, ale velice jich to těšilo a nás taky. Na Štědrý den jsem šla na půlnoční mši svatou a o Božím hodu na dvě mše svaté. Pak přišla na mě ta "flů", že na Nový rok i pár dní před tím jsem nemohla opustit lůžko. Ještě moje pero jde sem a tam. Musím zaslat ct. redakci Hlasu Národa předplatné, abych nečetla na dluh. Děkuji Fr. Vojtěchovi za soustrast k úmrtí našeho syna. Přicházelo tolik dopisů, že jsem opravdu ani nevěděla, komu mám napřed děkovat. Ta "flů" mě nedala spát, snad třičtvrtě noci jsem vždy psala. Máme hodně rodiny v ČSR, na Slovensku i v Kanadě. Rev. Gaborik oznámil úmrtí našeho syna v kostele. Nás tam moc lidí pozná, a po 18 let jsme jezdili do Chatham na pout' ke svatému Antoníčku a veledůstojný Pán chodijú k nám do Endicott jak mají vykejšn.

Musí na těch pár dní najít někoho, ke komu by mohli na návštěvu. My se již na nich tolik těšíme, jen jsou zde moc na krátko! Velice nás těší, když přijedou mezi nás! Jsou to moc hodný kněz, o vše se tak horlivě starají. Bratr Svorad Horný jim vypomáhali, ale chudinka nyní mají cukrovku, která jich moc trápí.

My na Moravě v Blatnici máme poutní místo sv. Antonínka a tak krajané přivezli od nás vodu i hlíny z toho poutního místa na svěcení kostela v Chatham. Sv. Antonínek se o naši rodinu vždy staral! Za války byl u nás v Blatnici na kopci u sv. Antonínka při náletu kostel moc poškozený; zvláště věž z mědi. Komunisté to nechtěli opravovat, že za koruny se to opravit nedá. Komunisté nám znárodnili celé rodině majetek i peníze na bance zabavili, tak jsem nevěděla, co mám dělat. Tehdy jsem napsala do Katolika i Našince, kdo by chtěl darovat peníze na opravu kostela v Blatnici a tak se sešlo tisíc sto dolarů. Já jsem to posílala mojí sestře v kraji. Mám tam dvě i jejich rodiny. Když důstojný pan farář ohlásili sbírku na kostel sv. Antonínku, tu moje sestra vložila dolary několikrát po sobě. Všichni se divili, kdo dal tolik peněz. Jen pan farář a kaplan o tom věděli. Vše se opravilo, celá věž, celý kostel obarvili a omítli i z venku. Také strop v kostele musel být nový. Byl tam namalovaný krásný obraz, jak sv. Antonín jde s převelebnou svátostí a osel před ní padá na kolena. Sv. Antonín řekl nevěrcům: "Vy se Pánu Bohu klanět nechcete, ale zvířata se jemu klanět budú." Vzali osla, nedali mu dva dny nic žrát a vedli ho před sv. Antonínka. Nasypali mu ovsa, ale on klekl na kolena a klaněl se Pánu Bohu ve svátosti.

Při biřmování tam bývalo až 100 tisíc lidí. Já jsem tam žila 30 roků! Sv. Antonínek tam dělal velké zázraky, ale komunisti pouti zamezují na 2krát až 3krát za rok. Ted' zas budú pronásledovat sv. Otce Pavla, dostanou-li se k moci v Itálii. Budu muset končit. Zasílám vám jako předplatné na Hlas Národa money order na 20 dolarů, doufám, že to v pořádku dostanete. Dopis je moc dlouhý, můžete ho v redakci zkrátit. Jinak zde není nic zvláštního. Sněhu máme dost, přitom mrzne, a jak na to napadne sněhu, je to nebezpečné jít pěšky do chrámu! Jenom at' ta zima dlouho netrvá.

Končím a přeji vám od Pána Boha vše nejlepší. Zdravím všechny společně.

Frances Wiederman

ARLINGTON, WISCONSIN:

Ctěná redakce,

posílám předplatné na Hlas Národa a přeji vám mnoho úspěchů ve vaší práci pro tyto naše noviny, které se mi tolik zamlouvají. Při této příležitosti vám všem v tiskárně přeji požehnané vánoce a nový rok a hlavně mnoho dobrého zdraví.

Váš věrný odběratel

Steve J. Koss

Milý pane Koss,

nezapomněli jsme na Váš štědrý dárek do vínku H.N. z minulého roku, který nám pomohl zaplatit jeden účet, když bylo zrovna nutno platit opraváře sázecích strojů. Pán Bůh Vám zaplat' a v celém novém roce dej hojnost zdraví a všech potřebných milostí.

Fr. Vojtěch

CICERO, ILLINOIS:

Důstojný Otče Vojtěchu Víte,

musím připojit pár řádek přátelského vinšování do nového roku. Zároveň přeji Vám a všem dobrým lidem kolem Vás hodně dalších úspěchů a zdaru na poli národní práce. Vím, že Vám času nezbývá, proto jsme Vás letos na podzim neviděli na některých podnicích.

Vzpomínám si často na Vaše příležitostné projevy na našich slavnostech, poutavé vyprávění o Africe, kterou znáte ze svého misijního působení v Kongu.

Mnoho dalších úspěchů Vám srdečně přeje

Ludmila Kosová

SAN ANTONIO, FLORIDA:

P. b. J. K.

Vážená redakce, milí čtenáři,

Prožívali jsme posvátnou dobu vánoční, oslavili jsme příchod nového roku 1977 a opět nastaly všední dny našeho života se všemi starostmi a problémy, které přináší náš lidský pozemský život. Milí čtenáři, nesmíme zapomínati, že doba vánoční — kdy jsme oslavovali příchod našeho Spasitele Ježíše Krista — zanechala v našich srdcích nezapomenutelné dojmy. Každý křest'an ví, proč

České a slovenské organizace v Clevelandu

Vás srdečně zvou na

REPREZENTAČNÍ PLES

ČECHU a SLOVÁKU

pořádaný
pod záštitou starosty města RALPHA J. PERKA

v sobotu 19. února 1977

ve velkém sále hotelu
Sheraton-Cleveland, Public Square

- Vystoupí taneční skupina JUMP z Chicaga
- Hudba Paul Burtona
- Společenská hodina v 6:30 P.M.
- Večeře v 7:30 P.M.
- Vstupné s večeří 15 dol. — Studenti 10.00 dol.

Objednávky vstupenek vyřizuje: Zdeněk Pražák, 1482 Larchmont Ave., Cleveland, Ohio 44107. Telefon: (216) 221-7348 (po 6 P.M.)

Zvláštní autobus vypraví do Clevelandu pro tanečníky a zájemce z Chicaga "Weber Travel Agency", 6805 West Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402.

Největší výběr záclon, (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic; soubory do ložnic a koupelen

SKLAD HOTOVÝCH DEK A POLŠTÁŘŮ

z dacronu a z importovaného husího peří

Máme 41-letou zkušenost. Vedeme jen zboží kvalitní, obsluhu u nás najdete odbornou. Zákazník náš pán.

NAVŠTIVTE NÁS!

ONDRUS & SON

6533 W. Cermak Rd., Berwyn, Illinois

Tel.: GU-4-1700

Simkmo na druhé straně ulice proti obchodu Pancner

Domácí český chléb, Moravské koláče, rohlíky, housky, dorty, tvarohový a makový závin, jablečný štrúdl a čajové pečivo.

MINARIK'S BAKERY

Finest Czech Pastries and Cookies
We Specialize in Party and Wedding Cakes

5832 West Cermak Road, Cicero, Illinois 60650
OLympic 2-2854

Možno objednat telefonem; laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky.

žije, ví, že život pozemský je jen přípravou na život věčný v nebeské blaženosti. To je ta nejradostnější jistota každého člověka, který jde cestou, již mu ukázal Ježíš Kristus. Tato jistota nám dává zapomenouti na těžkosti života. V době adventní se těšíme, že opět budeme státi před prastarým, ale vždy věčně novým zázrakem Kristova narození. V době vánoční jsme oslněni nebeským Světlem a zároveň otřeseni chudobou Božího Syna, vládce všehomíra. Ano, v každé době vánoční klekáme, hluboce dojati, před Bohem-Člověkem, malým robátkem, ležícím v jesličkách. Je to nepochopitelné tajemství Boží lásky k nám. Bez Dítěte v jesličkách by byl lidský život beznadějným pojmem, končícím v hrobě.

Milí čtenáři, Ježíš Kristus, jehož narození zvěstovali andělé pastýřům, budiž také vaší radostí a Ukazovatelem cest vašeho života. Kéž vám všem Bůh žehná. Modlíme se, aby vám všem, zvláště stařenkám a stařečkům, popřál ještě mnohé radostné prožití posvátné doby vánoční.

Věřím, že bylo hodně radosti v rodinách, kde kolem stolu při štědrovečerní večeři zasedaly děti. Věřím, že oči všech rodičů zářily láskou a potěšením nad radostí dětí. Věřím, že též ty opuštěné stařenky a stařečkové v té době vánoční pocítili ve své opuštěnosti lásku Spasitelovu a jejich srdce se naplnila radostí a nadějí. Já a moje rodina jsme prožívali tu posvátnou dobu ve společnosti ctih. sestřiček našeho kláštera a též pod naším vánočním stromečkem byly skromné dárky. díky našim dobrodincům. Naše maminka Terezička ozdobila jednu stěnu světnice obrázky s vánočními pozdravy, které nám poslali milí čtenáři našich katolických novin H. N. Naše maminka Terezička nás všechny těšila svou oddaností do svaté vůle Boží. Místo, abychom ji těšili, ona potěšuje nás. Člověk, který je smrtelně nemocen, rozdává úsměvy na všechny strany. Zdá se to téměř nepochopitelné. Největším potěšením bylo pro ni vědomí, že náš synek bude moci dokončiti dva roky na technickém oddělení University v Tampě. Dobrodinec, který si nepřeje býti jmenován, mu zaplatil celý rok studií. Také naše dobroditelka pí. Františka Sochorová mu přislíbila pomoc.

Prosím vás, milí čtenáři, o modlitby za dceru paní Sochorové Aničku, která onemocněla rakovinou. Ale, jak nám ta dobrá paní Sochorová píše, lékaři dávají naději na její uzdravení. Jsme zavázáni mnoha díky rodině Sochorových. Prosíme Pána Boha, aby náš Frantík, až bude pracovat, viděl ty prosící ruce o pomoc, a pomáhal tak, jako bylo pomáháno jemu. Ještě bych měl jednu velkou prosbu o pomoc. Kdo můžete, pomozte našemu Otci dp. Vojtěchu Vítovi v jeho vytrvalé a odvážné snaze udržet náš jediný katolický časopis "Hlas Národa" při životě. Vím toho dosti o tom, jakou si s tím vydáváním novin na sebe uvalil práci a jak se báli, ti všichni kolem chicagského Velehradu, o jeho zdraví. —

Vám všem, milí čtenáři, přejeme, aby ten nový rok byl pro vás naplněn mírem, štěstím a zdraví a hojností Božího požehnání, hlavně abyste nebyli nikdy okolnostmi donuceni vztáhnouti ruce o pomoc. Bolí to vědomí, že si člověk nemůže pomoci sám sobě, a zároveň, že si člověk připadá jako ten žebráček ve škarpě života.

Ještě jednou mnoho vděčných pozdravení vám všem. Naše pozdravy a modlitby též všem, kteří tak obětavě pracují na vydávání Hlasu Národa. Prosím o modlitby za staré a nemocné a též za naši maminku Terezičku. Bůh vám všem žehnej!

Rodina Karla Pekárka

KIMBALL, SOUTH DAKOTA:

Drazí pánové,

zasílám šek na $15.00 jako předplatné na Hlas Národa. Moc ráda čtu české noviny. Česky číst jsem se naučila od maminky. Ona četla Katolík a tam byla moc zajímavá povídka a já ji ráda poslouchala, když ji maminka četla nahlas. Když maminka neměla kdy, tak řekla mně a zase já jsem četla nahlas a tak jsem se naučila česky. To už je mnoho let, to jsem byla ještě mladá, ted' už mi je 78 let. Maminka už nežila, když Katolík přestal vycházet. Mám vaše noviny velmi ráda, nechtěla bych bez nich být. Nevím jestli to přečtete, možná, že něco si budete musit domyslit, nebot' jak jsem psala, česky jsem se naučila, jen jak jsem poslouchala maminčino čtení anebo když jsem zase "na oplátku" já četla jí.

Št'astný nový rok vám všem přeje

Mrs. Stella Skluzak

* * *

Milá Mrs. Skluzak

děkujeme Vám, že jste nám zase napsala pár řádků. Máme radost, jak se pěkně umíte česky vyjádřit. Když jsme těch Vašich pár chybiček opravili, rádi Váš dopis otiskujeme, aby naši čtenáři viděli, co dokáže samouk, když chce. Mohla byste být příkladem některým dětem z českých rodin, kterým náš jazyk není dost dobrý.

Hojnost Božího požehnání a zdraví do nového roku Vám přeje

redakce

GLENDALE, CALIFORNIA:

Ctěná redakce;

Předem vás všechny v redakci zdravím a musím vám sdělit smutnou a tragickou zprávu o smrti mojí dvacetileté vnučky **Melissy Anny Řehořkové z Windsoru** v provincii Ontario v Kanadě.

Dle zprávy z novin ze dne 17. srpna byla nalezena uškrcena a ubita k smrti nedaleko města Cochranu v provincii Alberta v Kanadě, kde bylo zabito dalších několik žen a dívek za záhadných okolností od začátku roku 1976. Slečna Řehořková (podle zprávy z novin) přijela do města Cochranu z Winsoru a chtěla někoho zastavit, aby se mohla svést do provincie Britská Columbia v Kanadě. Na opuštěném místě byla pak zabita, ale nebyla pohlavně zneužita. Na tomtéž místě anebo v okolí byly zabity další čtyři ženy, ale doposud policie nebyla schopna určit přesně příčinu smrti a vypátrat pachatele. Vraždy se udály 9. ledna 1976, v únoru a 23. května 1976.

Rád bych tento dopis a překlad z novin uveřejnil jako varování ostatním mladým ženám a děvčatům v Americe i v Kanadě, aby nespoléhaly na cestování tak zvaným autostopem, neb je dnes na světě mnoho sadistů a vrahů a tresty za vraždy jsou nízké, za což můžeme vinit naši dnešní "lidskou" spravedlnost našich soudů. Zločinci se mají ve vězení lépe než na svobodě, a když za 5-6 roků vyjdou, mohou vraždit zase. Tak to vypadá v Americe, a jak je vidět, už i v Kanadě.

Jednou ze zavražděných děvčat v Calgary byla také Češka Eva Dvořáková a rád bych dostal její adresu, kdyby to bylo možné přes některého čtenáře, anebo aby se ozvali sami lidé z její rodiny. Tak si dnes není nikdo životem jist, přesto že naše zřízení nazýváme demokracií. Melissa Ann Řehořková byla dcera mého syna Rudolfa Řehořka z Windsoru v Kanadě. Za války sloužil dva roky na vojně.

S pozdravem

Josef Řehořek,
1841 Glenwood Rd.,
Glendale, Ca. 91201, USA

ENNIS, TEXAS:

P.b.P.J.K.

Ctěná redakce, čtenáři a všichni přispivatelé!

Přijměte srdečný pozdrav a díky za všecko, co jste nám v minulém roce k našemu poučení za celý rok zaslali. Hlas Národa nám správně dochází každý týden. Ráda si přečtu Nedělní evangelium. V kostele máme knížky každý týden jiné, a také dobře nerozumíme anglicky. A je trochu jinak uspořádané, než v Římském misálu z r. 1960. Já ty modlitby a odpovědi znám. Dokud tu byla česká osada a kněží uměli česky, tak jsme aspoň při ranní zpívali česky. Letos má osada sv. Jana Nepomuckého slavit 75leté založení. To bylo r. 1902 — čeští přistěhovalci byli zvyklí na české zpěvy a tenkrát sem jezdili přisluhovat z jihu dp. Chromčik a dp. Pelnář; potom čeští Benediktini. Dp. Prokop Neužil dával české misie a nabádal k založení české osady. Snad brzy kostel vyhořel a starší žádali ndp. biskupa o dovolení založit českou osadu. Prosili ndp. biskupa také, aby jim poslal české kněze, to vím od starých osadníků. Máme tu českého kněze, nestudoval česky, ale česky se domluví — dp. Emil Slováček. Když se oslavovalo 50leté jubileum kostela r. 1952, tak byla vytištěna jubilejní kniha česky i anglicky. Tenkrát tu byl napřed kaplanem dp. F. Kowalsky, byl starý a churavý tak dp. Vincenc Mičola všecko vybudoval: kostel, školu vyšší a vše sám řídil. On studoval v Lisle spolu s dp. Václavem Pechalem a dp. Karlem Šmídem. Už všichni zemřeli. Tehdy se sem k nám ze sousedních osad sjížděli krajané, poněvadž jsme tu měli různé hudební programy, které nacvičil důstojný pán. Byl ale potom však přeložen a sem byl poslán dp. John McCoolum — Američan. Osady se pak spojily.

Byl tu jen 3 roky, ale zas jsme dostali českého dp. Viléma Botíka; také postavil nižší školu, faru a přes cestu je školní tělocvična, kde v zimě hrají košíkovou a různé hry s míči. Vedle mého lotu je park a tam se hraje v létě, kdy sem jezdí z jiných vyšších škol a naši zase jezdí jinam. Ani bych o tom nevěděla, ale vnuci Blažkovi sem přijdou ze školy a tak mi to vše poví. Už dva graduovali, byli dobří hráči. Ještě je v městě veřejná vyšší škola a v Corsicana kolej, kde také někteří studují. V Dallas je má dcera provdaná za Řeka. Řekové patří do ortodoxní církve, oni nejsou pod papežem, ale zet' přestoupil, když se ženil s dcerou a chodil na cvičení a pak snad řekl, že je naše katolická víra lepší. Je ve výboru kostela, který byl založen později. Postavili tam nižší školu dohromady s kostelem. Také už mají dceru provdanou a dva synové už graduovali, ale chodili do veřejné státní školy, poněvadž tam v katolických vyšších školách to stojí hodně peněz. Jeden vnuk je v Holandsku na výměnu — naučil se řeč, bývá na farmě a jezdí na kole 6 mil do školy. Studenti tam byli posláni vládou a tady v Americe jsou zase z jiných zemí. Ale tam také umí dost anglicky. Syn Josef Zháněl je v Holandsku pochován, je tam velký americký hřbitov v Margaten. Když v Německu totiž na konci druhé světové války šli přes řeku Rýn, stoupl na minu, měl utrhlé nohy. Byl převezen tam do nemocnice, kde zemřel 25. února 1945. Vše mi o tom napsal tamnější kaplan, jak vojáci z jeho divize byli na pohřbu. Také mi vyslovil soustrast. Zase 10. června 1976 zemřel druhý syn a zanechal svou rodinu. Stanley T. Zháněl měl 3 syny a dvě dcery. O modlitbu za něj prosí

Hermina Zháněl

P. S. — Posílám šek na předplatné. S Bohem, zdravím všechny v redakci.

* * *

Milá paní Zhánělová,

hezky jste to pro nás a pro naše čtenáře napsala, jak jste tu vaši osadu zakládali. Snad Vaše vypravování přiměje i jiné k tomu, že se rozepíší zase, jak to bylo u nich. To víte, staří pamětníci vymírají, ti z mladší generace si to už tak nepamatují a tak jsme vždy moc rádi, když se něco dovíme ještě přímo "z pramene". Jeden váš syn, chudák, je pochován v daleké cizině. Jistě Váš vnuk ted' za svého pobytu v Holandsku se u jeho hrobu pomodlil i za Vás. Vzpomenu si na něj modlitbou v den jeho únorového úmrtí a rovněž na syna Stanleyho, který zemřel v červnu minulého roku. Pán Bůh Vás potěš ve Vašem zármutku. Je však vidět, že máte pěknou rodinu: děti — i vnuky a tak máte kromě těch bolestí, co Vám život přinesl, přece jen z čeho mít radost .

Jinak se na Vás dobře pamatuji ještě z Vašich dopisů, které jste psávala před lety velmi pravidelně do Katolíka a Národa. Zase nám někdy napište a pěkně Vás pozdravuji.

Otec Vojtěch Vít

BUFFALO, NEW YORK:

Vážená redakce Hlasu Národa,

posílám vám předplatné na časopis a něco do vašeho chudého fondu, abyste aspoň trochu mohli žít a pokračovat ve vašem díle, které není lehké, ale za to Bohumilé a záslužné pro náš ubohý národ. Nám se časopis velice líbí a jsme št'astné, že se tolik obětujete o zachování tohoto českého časopisu. Modlíme se za vás všechny, kteří se tolik snažíte a obětujete pro dobro lidu. Díky vám za všechno a jenom pokračujte dále a uvidíte, že jednou budete také spokojeni i když třeba ještě ne ted' . . .

S pozdravem na vás všechny dříče v redakci, ale to víte, že kdo chce, — ten může a dokáže všechno, — co má předsevzato.

Bůh vám žehnej a pomáhej ve vašem díle pro Boha a vlast. To vám přejí 3 chudé františkánky z Buffalo.

Sr. Henrietta Hanáček

* * *

Milé naše ctihodné sestřičky,

děkujeme za předplatné z Vašeho mála, za modlitby i povzbuzení. — Napište našim čtenářům něco o sobě a své práci! A vůbec. Měly byste tu být mezi námi v Chicagu, a ne v Buffalu. Potřebovali bychom Vás tu jako sůl! Ve Velehradě, v sobotní škole a v tiskovém apoštolátě! A pak, Vy to umíte daleko lépe s našimi maminkami! Velebníček je vždycky pro někoho bud' příliš vážný, nebo zase veselý a všem prostě "sedět" nemůže.

Přijed'te mezi nás, budeme Vás tu mít rádi!

Fr. Vojtěch

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS
9101-09 West Cermak Road • North Riverside, Ill. 60546
A DIVISION OF
LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN
Vklady pojištěny do $40,000.00 F.S.L.I.C.
Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

CHARTA 77

(Dokončení ze str. 1.)

proto, poněvadž před lety zveřejnili, nebo otevřeně vyslovili názory, které současná politická moc odsuzuje.

Svoboda myšlení, svědomí a náboženství, důrazně zajištěná v 18. článku Mezinárodního paktu o občanských a politických právech, je mocenskou zvůlí systematicky omezována. Činnost kněží, nad nimiž se neustále vznáší hrozba odnětí nebo ztráty státního souhlasu pro výkon jejich povolání — je neustále ohlešťována a znemožňována. Existenčními či jinými represáliemi je postupováno proti osobám, které slovem či skutkem projevují své náboženské vyznání; systematicky se potlačuje i pouhá výuka náboženství a pro náboženskou příslušnost se diskriminuje ve všech odpovědnějších zaměstnáních.

Instrumentem omezení a často naprostého potlačení řady občanských práv je systém faktického podřízení všech institucí a organisací ve státním aparátu vládnoucí strany a usnesením mocensky vlivných jednotlivců. Československá ústava, jiné zákony a právní normy, neregulují ani obsah a formu ani podobu a uplatnění takových usnesení: k těm dochází převážně za kulisami, často jen ústně; občanům jsou v celku neznámá a jimi nekontrolovatelná. Jejich původci nejsou zodpovědni nikomu leč sobě a své vlastní stranické hierarchii; přitom však vykonávají rozhodujícím způsobem vliv na činnost zákonodárných a výkonných orgánů státní správy, justice, odborových, zájmových a všech jiných společenských organisací, "jiných" politických stran, podniků, závodů, ústavů, úřadů, škol a dalších zařízení, přičemž jejich příkazy mají přednost dokonce i před zákonem. Dostanou-li se organisace nebo občané — při výkladu svých práv a povinností — do rozporu s direktivami, nemohou se obrátit na žádnou nestrannou instanci, poněvadž žádná neexistuje. Vším tím jsou vážně omezena ona práva, která vyplývají z 21. a 22. článku prvního paktu (Svoboda sdružovací a zákaz každého omezení jejich výkonu) — stejně jako práva, vyplývající z článku 25. (stejné právo všech občanů podílet se na vedení veřejných záležitostí) a z článku 26. (rovnost všech občanů před zákonem). Tento stav brání také dělníkům a jiným pracujícím, aby k ochraně svých hospodářských a sociálních zájmů zakládali bez každého omezení odborové a jiné organisace a svobodně uplatňovali právo na stávku. (První bod osmého odstavce druhého paktu.)

Další občanská práva, včetně výslovného zákazu "svévolného a protiprávního zasahování do soukromého života, do rodiny, domova nebo korespondence" (článek 17. prvního paktu) jsou považlivě porušována také tím, že ministerstvo vnitra nejrůznějším způsobem kontroluje život občanů, například odposlouchávaním telefonů a bytů, kontrolou pošty, osobním dozorem, domovními prohlídkami, organisací sítě informátorů z řad občanů (kteří jsou často získáváni nepřípustnými pohrůžkami nebo opačně — sliby) — a tak dále.

Ministerstvo vnitra přitom často zasahuje do rozhodnutí zaměstnavatelů, podněcuje diskriminační akce úřadů a organisací, vyvíjí vliv na justiční orgány a usměrňuje také propagandistické kampaně a komunikační prostředky. Tato činnost není upravena zákony, je tajná a občan se jí nemůže žádným způsobem bránit.

V prípadoch politicky motivovaného trestného pokračovania vyšetrovacie a justičné orgány porušujú práva obvinených a ich obhajoby, ktoré zaručuje 14. článok 1. paktu a československé zákony. S takto odsúdenými ľudmi zaobchádzajú vo väzaniciach spôsobom, ktorý uráža ľudskú dôstojnosť väznených, ohrožuje ich zdravie a smeruje k tomu, aby ich morálne zlomil.

Všeobecne sa porušuje aj bod druhý 12. článku prvého paktu, ktorý zaručuje občanom právo voľne opustiť vlastnú krajinu. Pod zámienkou "ochrany národnej bezpečnosti" (bod tretí) sa toto právo spája s rozličnými nemiestnymi podmienkami. Svojvoľne sa postupuje aj pri udeľovaní vstupných víz pre príslušníkov cudzích štátov, z ktorých napríklad nemôžu navštíviť Československo mnohí len preto, lebo mali pracovné alebo priateľské styky s osobami, ktoré sa u nás diskriminujú.

Niektorí občania poukazujú — nech už to robia súkromne na pracovisku alebo verejne, čo je prakticky možné len v zahraničných oznamovacích prostriedkoch — na systematické porušovanie ľudských práv a demokratických slobôd a dožadujú sa v konkrétnych prípadoch nápravy. Ich hlas sa však zväčša nestretáva s ohlasom, alebo sami sa stávajú predmetom vyšetrovania.

Zodpovednosť za dodržovanie občianskych práv prislúcha pochopiteľne predovšetkým politickej a štátnej moci. Ale nielen jej. Za všeobecné pomery nesie každý občan svoj diel zodpovednosti a tým ju nesie aj za dodržovanie kodifikovaných faktov, ktoré predsa zaväzujú nielen vlády, ale aj všetkých občanov. Pocit tejto spoluzodpovednosti, viera, že občianska angažovanosť má zmysel a vôlu angažovať sa, ako aj spoločná potreba nájsť pre to nový a účinný prostriedok, priviedol nás na myšlienku vytvoriť Chartu 77, ktorej vznik týmto verejne ohlasujeme.

"Charta 77" je voľným, neformálnym a otvoreným združením ľudí najrozličnejšieho presvedčenia, rozličných náboženstiev a rozličných povolaní, ktorých spája vôľa sa jednotlivo a spoločne zasadzovať za rešpektovanie občianskych a ľudských práv v našej krajine. Práv, ktoré ľuďom priznávajú obidva kodifikované medzinárodné pakty, záverečný akt z Helsínk a veľké množstvo iných medzinárodných dokumentov proti vojne a proti používaniu násilia, ako aj sociálneho a duchovného útlaku a ktoré v zhrnutej forme "Všeobecnej deklarácie ľudských práv" zformulovala Organizácia Spojených národov.

Charta 77 stojí na pôde solidarity a priateľstva ľudí, ktorých vedú spoločné obavy o osud ideálov s ktorými spojili a spájajú svoj život a svoju prácu.

Charta 77 nie je nijakou organizáciou, nemá stanovy ani stále orgány a organizačne podchytené členstvo. Patrí k nej každý, kto súhlasí s jej ideami, zúčastní se na jej práci a podporuje túto prácu.

Charta 77 nie je nijakou základňou pre opozičnú politickú činnosť. Chce slúžiť verejným zaujmom ako im slúži mnoho podobných občianskych iniciatív v rozličných krajinách Západu i Východu. Nechce teda zostavovať vlastné programy politických či spoločenských reforiem, alebo zmien, ale chce v oblasti svojej pôsobnosti viesť konštruktívny dialóg s politickou a štátnou mocou, najmä poukazovaním na rozličné konkrétne prípady porušovania ľudských a občianskych práv, prípravou dokumentácie o týchto prípadoch, navrhovaním ich rešenia a predkladaním rozličných celkových návrhov na prehĺbenie týchto práv a ich záruk ako aj prostredníctvom pôsobenia vo funkcii ako prostredník pri tých konfliktných situáciách, ktoré vyvoláva porušovanie práva.

Charta 77 svojim symbolickým menom zdôrazňuje, že vznikla na prahu roka, ktorý sa vyhlásil za rok ochrany práv politických väzňov a v priebehu ktorého bude belehradská konferencia skúmať plnenie záväzkov prijatých v Helsinkách.

Ako podpisovatelia tohoto manifestu zmocňujeme profesora doktora Jiřího Hájka, Václava Havla a profesora doktora Jána Patočku funkciou tlmočníkov Charty 77. Títo tlmočníci sa zmocňujú zastupovať Chartu 77 pred štátnymi a inými organizáciami a pred svetovou verejnosťou a svojimi podpismi budú zaručovať pôvodnosť dokumentov Charty 77. Nájdu v nás a v ďalších občanoch, ktorí sa k nám pripoja spolupracovníkov, ktorí vedno s nimi budú podporovať potrebné akcie, budú preberať jednotlivé úlohy a deliť sa s nimi o celú zodpovednosť.

Veríme, že Charta 77 prispeje k tomu, aby v Československu mohli všetci občania pracovať a žiť ako slobodní ľudia.

Praha 1. januára 1977

V krajanské Vídni oslavila dne 24. října 1976 Orelská jednota Vídeň II. 65. výročí svého založení mší svatou v kostele Na nábřeží. Celebroval vzdělavatel jednoty, křížovník P. Josef Novotný, který v kázání nabádal k nebojácnému vyznávání víry i ve veřejném životě; vídeňským Orlům připomněl příklad českých a slovenských biskupů-vyznavačů v komunistických vězeních, z nichž mnozí se také hlásili jako vzdělavatelé do orelských řad, dále nezapomenutelného náčelníka Čsl. orelstva MUDr. Vojtěcha Jílka, který byl popraven před 35 lety na svátek sv. Václava, a dalších 1504 orelských bratří a sester, kteří umučeného náčelníka následovali, a konečně všech zemřelých příslušníků orelských jednot. Před válkou měly orelské jednoty v ČSR na 270.000 členů. Poprvé je potlačili nacisté a po druhé komunisté. — Čestnou stráž u orelského praporu při bohoslužbách, zakončených svatováclavským chorálem, stálo 8 bratří a sester v krojích.

Phone: 484-9798
PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN
Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry
6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402
Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

V Chicagu jsme se třásli arktickou zimou

Chicago. — Letos máme v Chicagu velmi tuhou zimu; prý to je nejhorší zima v tomto století. V neděli a v pondělí v noci klesla teplota až na 19 stupňů F pod nulou; ve dne pak bylo jen o něco málo "tepleji". Vítr pak ještě způsobil, že ve skutečnosti jsme cítili až šedesátistupňové mrazy. V tomto století klesla v Chicagu teplota v této míře pouze jednou, a to v roce 1933. V úterý stoupla teplota na 20 stupňů; toto oteplení prý bude trvat až do pátku a pak na konci týdne se má přes Chicago — podle předpovědí — opět přehnat chladná vlna ze severu. Teplota nestoupla nad bod mrazu už od 27. prosince 1976.

Podél ulic bylo mnoho aut, která kvůli takové zimě nebylo možno startovat. Policisté však byli nemilosrdní ke všem autům, jež byla v konfliktu s předpisy, a bez okolků uvalcovali pokuty. Dostali totiž příkaz od města, že nechtějí-li být propuštěni, musí vybrat na pokutách tolik peněz, kolik mohou, protože město má prázdnou pokladnu a peněz naléhavě potřebuje.

Zdravotní autority radily občanům, zejména starším, chronicky nemocným a dětem, aby raději nevycházeli ze svých bytů, a aby ti, kteří musejí vyjít ven, se teple oblékli, a zejména si nezapomněli přikrýt hlavu, kterou uniká z lidského těla nejvíce tepla.

Bohu díky, v exilu se něco děje...

● **S agenty a zpravodaji čs. státní bezpečnosti** se roztrhl pytel. Po Tačovském a Mináříkovi nyní zase Juraj Gabaj, který "pracoval" zejména ve švýcarských krajanských spolcích, a Marian Slameň, člen výboru Evropské federalistické strany za slovenskou sekci a prý řady dalších slovenských organisací. Co sleduje v ČSR strana a vláda tím, že je představuje veřejnosti ve sdělovacích prostředcích se prozatím zdá být toto: "dokázat skutečnými fakty" západním signatářům Helsinské konference, že Československo nemůže otevřít hranice ke všem kulturním výměnám a dovolit spojení rozdělených rodin, protože se v exilu usiluje o vnitřní změnu současného rudého režimu. Z toho co říkají, berou doma lidé vážně, jak víme, jedině skutečnost, že se tady "venku" přece jenom — Bohu díky — něco děje, a že se čsl. exil přece jenom nestará pouze o dobré bydlo a o vydělávání peněz. Takových zpravodajů tedy jen houšť! Stydno je ovšem exulantovi z Československa, slyší-li od navrátilce tohoto druhu hanlivá slova o člověku tak vzácně ušlechtilém, jako je lausannská lékařka Madame M. Cuendet. Něco takového by neměl dovolit ani ten nejbolševičtější režim.

Úředníci chicagského "Velehradu" na rok 1977 zvoleni

V pátek 14. ledna 1977 se v budově tiskárny Hlasu Národa na Lawndale Ave (2657-59) v Chicagu konala výroční schůze česko-amerického kulturního střediska "Velehrad". Schůzi zahájil předseda chicagského "Velehradu" dr. František Schwarzenberg. Poděkoval všem přítomným úředníkům a členům a rovněž mnohým nepřítomným dobrovolným pracovníkům za jejich obětavou práci a podporu jak středisku "Velehradu", tak českému katolickému týdeníku "Hlasu Národa", kterého je "Velehrad" vydavatelem.

Podrobnou roční zprávu o — pomalu, ale jistě — postupujících opravných pracích budovy, které byly během roku nezištně udělány obětavými dobrovolníky — (kteří pochopili, že v dnešní době je v USA pro nás nutné, abychom měli vlastní střechu nad hlavou už proto, abychom mohli vydávat české katolické noviny a pokračovat tak v tiskovém apoštolátu našich uvědomělých předchůdců Národa a Katolíka) — podal Otec Vojtěch Vít, O.S.B.

Další část jeho zprávy se týkala tiskárny "Hlasu Národa", jehož 52 čísel během loňského roku s pomocí Boží a obětavých spolupracovníků pravidelně vyšlo. Kdyby všechny práce, spojené s vydáváním novin musely být placené, nebyla by tak příznivě vyzněla finanční zpráva, kterou přečetl pokladník "Velehradu" Leopold Riedl. Finanční zprávu tiskárny H.N. přehledně a přesně zpracovala zaměstnankyně kanceláře, paní Sylvia Kučera. Finanční zprávu zkontroloval br. Fr. Desenský a br. Fr. Kalkus. Přítomní úředníci a členové obdrželi kopie finančních zpráv, nepřítomným budou zaslány poštou. Zpráva o přestěhování kanceláře NSČK do budovy "Velehradu" byla uvítána s povděkem.

Schůzi byl přítomen náš právní zástupce, advokát Henry Synek.

Po návrhu sr. Boženy Riedlové o udělení absolutoria odstupujícímu výboru, který byl jednohlasně přijat, došlo k volbám úředníků na rok 1977, ve kterých bylo navrženo a jednomyslně rozhodnuto, aby úředníci z roku 1976 pokračovali ve vykonávání funkcí i v roce 1977, a tak započaté práce mohli dokončit. Jsou to: Most Rev. Jan L. Mořkovský, biskup v Galveston-Houston, Tex., Msgr. Jaroslav Škarvada, Rev. Václav Michalička, O.S.B., dp. prof. dr. Felix Mikula, Rev. Vojtěch Hrubý — čestní předsedové.

Dr. František Schwarzenberg — předseda; Rev. Vojtěch Vít, O.S.B. — 1. místopředseda a výkonný ředitel; František Desenský — 2. místopředseda, ing. Vladimír Richter — 3. místopředseda.

Františka Uhlířová — tajemnice, Leopold Riedl — pokladník.

Členové ředitelstva: Rev. Jindřich Stránský, ing. Eduard Dellin, Václav Hesoun, Josef Jakubíček, František Kalkus, Josef Kocáb, Pavla Kůrková, Ferdinand Küssel, Emanuel Lát.

Revisoři účtů: František Desenský a František Kalkus.

Při vstupu do druhého roku naší činnosti v modlitbách pokorně děkujeme Pánu Bohu, že požehnal naší práci a vděčným "Zaplat' Pán Bůh" chceme vyjádřiti náš upřímný dík všem těm, kteří na kterémkoliv místě přiložili ruce k dílu a přičinili se o to, že opravy budovy se pomalu blíží ke konci, a že 1. ledna 1977 vyšlo první číslo **druhého** ročníku Hlasu Národa.

Těm, kteří dobrovolně při opravách budovy chicagského Velehradu přiložili tak obětavě ruku k dílu, nebo nám přispěli peněžitě, barvou, dřevem atd., bude v čase dokončení prací zvlášť poděkováno a dočtete se o tom i na stránkách Hlasu Národa. Prozatím bychom ještě potřebovali uvědomělé obětavce v těchto oborech: 1. instalatéra (plumbaře), 2. tesaře, 3. malíře, 4. pokladače koberců, 5. záclonáře — a nakonec aspoň "dvě šichty" našich sličných děvčat a maminek, které by nám přišly tak koncem února pomáhat uklízet, zametat, umývat a leštit. O tom se ale ještě dočtete v H.N. — Naše telefonní číslo znáte! — Za vaši ochotu a za pochopení, že to vše děláme pro Pána Boha, pro nás, naše děti a naše drahé doma — vám už předem ze srdce upřímně děkuji — prozatím jen tím naším staročeským "Pán Bůh zaplat'!"

Father Vojtěch Vít, O.S.B.

"Znám já jednu mlynářku — ta má hezkou dcerušku"

Jistě mnozí z vás znají tuto písničku. Dnes vám však chceme prozradit něco, o čem ta písnička nezpívá. Totiž, že nejen mlynářka má hezkou dcerušku, ale že mezi mlynářskou chasou na veselém maškarním "Mumraji" Klubu Domov — v sobotu, 5. února 1977 v "Olympic Roomu" Olympic budovy na Čermákově třídě v Ciceru — bude těch hezkých dcerušek hodně. Ty, které to umí nejlépe vytáčet, předvedou vám tance na známé melodie našich písniček: "Nemelem — nemelem" a "Pode mlejnem — nade mlejnem", za vedení Bláži Holubové. V našem zábavním pásmu pak uslyšíte i jiné písničky z cechu mlynářského řemesla — a též krajánek si vám postěžuje, jak se při tom svém vandrovním povolání nadře.

Ráz našeho letošního masopustního mumraje je totiž nálada "Z českých mlýnů". Masky "mlečů", "prášků", stárků a mládků, či jakékoli jiné jsou vítány. Po půlnočním průvodu masek bude volba nejlepší masky večera. Výhry pro ně máme již připraveny.

Chutné domácí večeře se začnou podávat v 7:00 hodin večer a ve stejnou dobu se začne čepovat u plně zásobeného baru. K tanci a poslechu bude vyhrávat oblíbená a naší veřejnosti už dobře známá hudba George Kollariče. Režii večera má Ferda Küssel, zábavní pásmo sestavila F. Uhlířová, zpěvy nacvičuje Otec Vojtěch Vít, na harmoniku doprovází Ludva Rafaj. Tančí mládež Klubu Domov se svými přáteli. V zábavném pásmu zpívají a hrají členové našeho klubu se svými známými z "cechu hereckého".

"Olympic Room" na mlýnskou šalandu svým dekoračním uměním přemění Zdeněk Nerada. A nyní prosba k naším milým přátelům a příznivcům a celé krajanské veřejnosti: "Bud'te tak hodní a přijd'te opravdu v hojném počtu mezi nás a svou dobrou náladou — společně se svými známými, které na naši veselou maškarní taneční zábavu laskavě upozorníte — nám pomozte vytvořit ono opravdu srdečné a pohostinné prostředí, které v těch starých českých mlýnech bývalo tradicí.

Přípravy na náš mumraj jsou již v plném proudu a upřímně se snažíme, aby se vám v sobotu, 5. února u nás v "Olympic Roomu" opravdu líbilo.

Začátek mumraje v 8:00 hod. večer. Vstupné $3.50. Lístky jsou k dostání v Berwynu u pána F. Pancnera, v "Ridgeland Restaurantu" a u členů Klubu Domov.

O reservace stolů volejte: Ferdinand Küssel ST 8-5341, anebo česko-americké středisko "Velehrad": 762-2044, a po úředních hodinách F. Uhlířovou domů: 484-2106. Stoly reservujeme jen do 9:00 hod. večer.

Těšíme se s vámi na shledanou a počítáme, že vy i vaši přátelé a známí náš veselý maškarní mumraj jistě navštívíte!

Pořádající výbor
Klubu Domov

"Paní Marino, tuhle přední vlnu mi prosím Vás, předělejte."

"Mileráda, ale proč? Vždyť Vám tolik sluší!"

"Naše sousedka má teď tentýž účes a manžel ji začíná zdravit..."

Gu.4-1118
MARINA'S
BEAUTY SALON
Home of the finest permanent waving
Visit Marina's new salon - formerly at 26th St & Hamlin.
6234 Cermak Rd., Berwyn, Ill.

Velká dopravní nehoda v Austrálii: 79 mrtvých

Sydney. — Na předměstí Sydney se vykolejil osobní vlak následkem přílišné rychlosti a vrazil do pilíře betonového naduličního mostu, jehož část se pak zřítila na tři vagóny, z nichž jeden byl úplně rozdrcen. Zřícené části mostu musily být rozřezány na 20-tunové díly, aby mohly být odstraněny pomocí jeřábů. Do středy rána 19. ledna — bylo z trosek vytaženo 79 mrtvých a 91 zraněných. Lékařské a chirurgické skupiny prováděly operace hned na místě a tak zachránily život více než dvaceti kriticky zraněných cestujících. Jsou obavy, že počet mrtvých by mohl být více než sto, protože dosud asi 60 osob zůstává zasypáno v rozdrcených vagónech.

Srazily se lodi: 44 mrtvých

Barcelona. — V barcelonském přístavu se v pondělí ráno 17. ledna srazily španělská nákladní lod' s U.S. armádní osobní bárkou, na které se američtí vojáci vraceli z dovolené. Bárka se převrhla. Celkem bylo přitom zabito 44 amerických vojáků a 6 jich dosud zůstává nezvěstných.

LETOŠNÍ
XIV. SLET
AMERICKÉHO SOKOLSTVA
BUDE
22.—26. ČERVNA 1977
NA STADIÓNU MORTON-WEST
V BERWYNU, ILLINOIS

Čs. Národní Rada Americká
Oblastní výbor Chicago
zve
srdečně Vás, Vaši rodinu a přátele
na
XXVI. VÝROČNÍ
PLES
pořádaný
pod záštitou starosty města Berwynu, p. Emila Vacína a paní E. Vacínové, a starosty Village of North Riverside, p. John de Graafa a paní J. de Graafové
v sobotu 22. ledna 1977
v obou sálech
SOKOLA TÁBOR
1602 S. Clarence Ave., Berwyn, Ill.
Předtančení:
taneční skupina "Beseda" se svými přáteli
Společenský úbor
Orchestr Franka Zákrockého
Večeře podávány od 7:30 hod.
Reservace stolů a předprodej vstupenek v úřadovně ČSNRA, 2137 S. Lombard Ave., Cicero, Ill. — Tel.: 656-1117
— Stoly reservovány jen do 9:15 hod. —
Vstupné $4.00

SPORT

První oficiální mistrovství světa hokejových juniorů do 20 let

(dokončení)

Československo—USA 5:2

Branky: Korbela 2 (Č. Budějovice), Klacl (Olomouc), Svozil (Vítkovice), Lála (Č. Budějovice) — Miller, Penningroth. Na začátku závěrečné třetiny byl stav 3:2 pro čs. tým a Američané se snažili nepříznivý výsledek zkorigovat. Zapomněli však pozorně bránit, jak to dělali v předchozích třetinách a toho využili čs. reprezentanti k vstřelení dalších dvou branek. Přesto lze říci, že Američané podali velmi dobrý výkon.

Kanada—Švédsko 5:3

O výsledku rozhladla vlastně druhá třetina, kdy mužstvo Švédska vedlo již 3:1 a mělo dokonce výhodu početní převahy 5 na 3, ale nedokázalo svůj náskok zvýšit. Byli to naopak Kanad'ané, kteří vzápětí rychlými protiútoky vyrovnali a v závěru přidali ještě dvě branky navíc.

SSSR—NSR 2:1

Tým SSSR zahrál velmi slabě, chyběla přesnost a vtip v kombinační hře, důraz a rychlost. Hráči NSR předvedli výborný hokej, vynikající postavou byl brankář Engelbrecht.

Finsko—Polsko 8:2

Účelná hra mladých Finů jistě zvítězila nad nejslabším týmem šampionátu, Polskem.

Kanada—NSR 9:1

Dvě třetiny byli hokejisté NSR rovnocenným soupeřem, ale v poslední třetině už nestačili fyzicky. Kanad'ané ovládli hru a vynutili si převahu, jejímž výsledkem bylo pět dalších gólů v síti západoněmeckého brankáře.

Švédsko—Polsko 6:5

Švédové si zabezpečili velmi těsné vítězství až v závěrečné třetině. Tým Švédska zahrál pod své možnosti. Poláci předvedli zatím svůj nejlepší výkon na šampionátu.

Československo—Finsko 2:3

Branky: Oslizlo (Brno), Svozil (Vítkovice) — Jyrkkio, Siltanen, Javanainen. Po prvé třetině čs. tým vedl 1:0, ale ve druhé třetině Finové vyrovnali a během minuty vedli 1:2. Čs. hokejisté srovnali skóre na 2:2, soupeř však znovu využil chyb v čs. obraně a do poslední třetiny vstupoval s jednobrankovým náskokem. Finové si taktickým a disciplinovaným výkonem udrželi vítězství, když čs. hráčům chyběla důrazná koncovka.

SSSR—USA 15:5

Celek SSSR byl jasně lepší, rychlý kombinační hokej na soupeře platil. Američané v tomto zápase nepodali takový nadšený výkon jako v utkání s čs. hokejisty a to bylo příčinou jejich vysoké porážky.

Československo—Švédsko 4:2

Branky: Korbela (Č. Budějovice) a J. Lukáč (Košice) po 2 Andersson. Oqvist. Díky obětavému výkonu celého čs. mužstva, v němž vynikl zejména mladý litvínovský gólman Jan Hrabák, doslova čs. junioři vydřeli své nejdůležitější vítězství, které rozhodlo o držiteli bronzové medaile. První třetinu vyhráli čs. hráči 2:0, druhá skončila bez gólů a v nervózním závěru již své vítězství si čs. tým nenechal vzít.

SSSR—Kanada 6:4

Sovětští hokejisté měli velký počáteční nápor a vedli po prvé třetině 6:0. Kanad'ané v těchto fázích znervózněli a nic se jim nedařilo. Hokejově nejlepší byla závěrečná třetina, kdy se Kanad'ané nevzdali a vstřelili čtyři góly.

SSSR—Finsko 10:6

V poslední třetině tým SSSR polevil a Finové toho využili ke zkorigování výsledku.

Československo—Polsko 9:0

Branky: Caldr (Č. Budějovice) a Ihnačák (Poprad) po 2, Ot'oupalik (Brno), J. Lukáč (Košice), Kokrment (Litvínov), Skalický (Pardubice), Hrdina (Ml. Boleslav). Čs. reprezentanti si s týmem Polska snadno poradili. Poláci statečně bojovali, ale hokejovým uměním na čs. mužstvo nestačili.

Kanada—USA 8:2

Kanad'ané předčili svého soupeře po všech stránkách, jejich vysoké vítězství bylo zasloužené.

Švédsko—NSR 5:0

Hladké vítězství Švédů bylo výsledkem jejich převahy taktické, technické i fyzické.

NSR—Polsko 9:2

Snadné a zasloužené vítězství týmu NSR, který o něm rozhodl zejména ve druhé třetině.

Konečná tabulka MS juniorů do 20 let

1. SSSR	51:19	14
2. Kanada	50:20	11
3. Československo	32:17	9
4. Finsko	35:29	8
5. Švédsko	27:30	6
6. NSR	18:35	4
7. USA	25:45	3
8. Polsko	12:58	1

Juniorské All Stars:

Brankář Tyžnych (SSSR); obránci — Oslizlo (Československo, z Brna), Siltanen (Finsko); útočníci Gustavsson (Švédsko), McCourt (Kanada), Romašin (SSSR).

Nejproduktivnější hráči:

1. McCourt (Kanada) 10 gólů a 8 nahrávek; 2. J. Anderson (Kanada) 10 gólů, 5 nahrávek; 3. Romašin (SSSR) 6 gólů, 6 nahrávek.

Nejlepší střelci:

1.—2. McCourt a Anderson (oba Kanada) po 10 gólech, 3. Jyrkkio (Finsko) 7 gólů.

Nejlepší obránci:

1. Fetisov (SSSR) 3 góly, 4 nahrávky; 2. Siltanen (Finsko) 5 gólů, 1 nahrávka; 3. Andersson (Švédsko) 4 góly, 1 nahrávka.

Hodnocení brankářů:

1. Hrabák (Československo, z Litvínova) 95 procent, 265 minut; 2. Jensen (Kanada) 91 procent, 420 minut; 3. Červený (Československo, Dukla Trenčín) 91 procent, 155 minut.

★

Hokejisté Dukly Jihlava

hrající v Kanadě pod hlavičkou výběr Prahy, sehráli dalších šest zápasů:

Barrie Flyers— výběr Prahy 2:3

Branky vítězů zaznamenali Suchý, Novák, Brdička — za domácí skórovali Sly, Furbason. Ve vyrovnaném boji zdolala Dukla Jihlava velmi dobrý celek Barrie Flyers těsným rozdílem. V týmu Jihlavy vynikl brankář Králík, obránci Suchý, Horáček, Adam a Chalupa. Útočníci si neporadili s tvrdou a nekompromisní hrou soupeřových obránců.

Barrie Flyers— výběr Prahy 3:8

Branky za Jihlavu dali Kupec 2, Suchý, Joun, Miklošovič, Novák, Brdička a Hrbatý. Hokejisté jihlavské Dukly si vedli výborně v odvetném střetnutí a výrazně zvítězili.

Brandsford Alexanders— výběr Prahy 4:6

Branky za Jihlavu: Kupec 2, Veith, Novák, Miklošovič a Brdička. Další hodnotné vítězství dosáhla Jihlava nad týmem, ve kterém nastoupilo i několik bývalých hokejistů z NHL. Brdička byl vyhlášen nejlepším hráčem zápasu.

Greyhound St. Marie— výběr Prahy 1:10

Branky: Augusta 3, Klapka 2, Veith, Výborný, Havlíček, Miklošovič a Exl. Na Nový rok hraný zápas byl jednoznačnou záležitostí pro jihlavské vojáky.

Thunder Bay— výběr Prahy 5:6

Branky: Brdička 2, Augusta, Veith, Kupec a Horáček. Dukla Jihlava zvítězila v dramatickém a rušném utkání nad vedoucím celkem ontarijské juniorské ligy Thunder Bay.

Laurentian University Voyaguers—výběr Prahy 5:6

Sedmé vítězství Jihlavy na kanadském zájezdu. Branky: Brdička 2. Výborný, Horáček, Augusta a Hrbatý. Zápas sledovalo jen 310 diváků.

★

Přátelské mezistátní zápasy v hokeji

Čs. hokejisté sehráli 4. a 5. ledna dva mezistátní zápasy. Termín nebyl ideální, neboť většina oddílových celků je buď na zahraničních zájezdech nebo se z nich právě vrátila, a tak měli trenéři Gut a Starší k dispozici jen omezený kádr hráčů.

Československo—NSR 11:2

Branky: Nový 3, M. Šťastný 3, P. Šťastný, V. Lukáč, Tajcnár, Ebermann, Jiří Holik M. Hinterstocker, Reindl.

Sestava: Krása (Kladno) Kaberle, Pospíšil, Neliba (všichni Kladno), Tajcnár (Bratislava), Bubla (Litvínov), Šándrik (Košice) — V. Lukáč (Košice), Nový (Kladno), Jiří Holík (Jihlava) bratři Šťastní (Bratislava), Pouzar (Č. Budějovice) — Eberman (Plzeň), Hlinka, Tarant (oba Litvínov).

Od první minuty měl zápas jednoznačný průběh, puk byl většinou před západoněmeckou brankou a záleželo jen na umění a štěstí brankáře Kehleho, obětavosti jeho spoluhráčů a přesné mušce čs. hokejistů. S tím, jak narůstala převaha čs. hráčů, ubývaly síly snaživému soupeři. Utkání se hrálo na novém zimním stadiónu v Teplicích, kde je místo pro 6500 sedících diváků.

Československo—NSR 3:1

Branky: P. Šťastný, Bubla, Tajcnár — Wünsch.

Sestava: Crha (Pardubice) střídal ho Krása Kaberle Pospíšil, Neliba, Tajcnár, Bubla, Šádrik — Martinec, Novák, B. Šťastný (všichni Pardubice) — M. a P. Šťastní, Pouzar — V. Lukáč, Hlinka, Ebermann — Nový, Jiří Holík.

Hodnotit výkon čs. mužstva je dost nesnadné, většina hráčů projevila dostatek snahy, zdálo se však, že je soupeř přece jen nedonutil k potřebnému nasazení a zejména k plnému vydání sil.

POK

★

Náš sportovní zpravodaj PETR HORÁK hlásí:

ZNOVUZROZENÁ MARTINA

Vítězkou prvního turnaje seriálu VIRGINIA SLIMS, jehož se účastní nejlepší tenistky světa, se stala bývalá československá reprezentantka, Martina Navrátilová, žijící nyní ve Spojených státech. S Martinou Navrátilovou i s nejlepší světovou hráčkou, Američankou Chris Evertovou, hovořil Petr Horák v průběhu washingtonského turnaje: Washingtonští příznivci tenisu se stali svědky velké sportovní události, jejíž vrchol by nevymyslel ten nejlepší režisér. Světová jednička, Američanka Chris Evertová, porážela své soupeřky, jako Angličanku Barkerovou nebo Australanku Turnbullovou ve velkém stylu podle očekávání. Fodobně si však vedla i bývalá československá reprezentantka, Martina Navrátilová, která si nečekaně snadno poradila na cestě do finále nejen s Američankami Louiovou a Shawovou, ale i s Francouzkou Durrovou a Angličankou Wadeovou. Finálový zápas se pak stal pro tenisový svět pravou senzací. V utkání nejvyšší úrovně porazila Martina Navrátilová Američanku Chris Evertovou za necelých 50 minut 6:2 a 6:3. Velký výkon přitom podaly obě hráčky. Navrátilová však byla v obdivuhodné formě po taktické, technické i kondiční stránce a byla prakticky neporazitelná. Kdy se stane, aby někdo vyhrával servis Evertové bez ztráty jediného míčku? Po oboustranně opatrném začátku se Navrátilová brzy pustila do odvážných a promyšlených útoků a diktovala průběh zápasu s nečekanou jistotou až do konce. Vzpomněl jsem si přitom přirozeně na rozhovor, který jsem měl necelých 24 hodin předtím s Chris Evertovou. Evertová byla v té chvíli už jistou finalistkou, zatímco o její soupeřce mělo teprve rozhodnout druhé semifinále mezi Angličankou Wadeovou a Na-

Nejlépe si pochutnáte v česko-americké restauraci
The DUMPLING HOUSE
1109 S. HARLEM AVE.
STICKNEY, ILL.
Denně čerstvá jídla.
Otevřeno od neděle do pátku od 11 hod. dopol. do 7:30 hod. večer.
V sobotu zavřeno.
Srdečně Vás zve
MARIE ČÍHULOVÁ
Rádi posloužíme, chcete-li si vzít jídla domů. Stačí zavolat a pro jídlo si přijít.
Tel.: GU-4-9633

REAL ESTATE
KUPUJETE DŮM?
PRODÁVÁTE DŮM?
Obrat'te se s důvěrou na
JOE ZACHARDA
"TWIN CITY"
Realtors and Builders
7010 W. CERMAK RD.
BERWYN, ILL. 60402
MLS 788-8500

BROUSENÝ KŘIŠTÁL

MACH IMPORT
3720 W. 26th Street.

vrátilovou. Zeptal jsem se Evertové, kdo bude jejím soupeřem ve finále, a ona odpověděla, že je jí jedno, zda bude mít za soupeřku Virginii Wadeovou nebo Martinu Navrátilovou. Obě jsou podle jejích slov dobré a finálové utkání tudíž bude vyrovnaným bojem. Evertová zdůraznila, že však je světovou hráčkou číslo jedna, takže musí porazit kteroukoli z nich... Vzpomněl jsem si na tahle slova Chris Evertové, když jsem sledoval její finálové utkání s Navrátilovou, které se vyvíjelo zcela jinak, než předpovídala. A nutně jsem si připomněl i větu, kterou Evertová v předvečer finále při našem rozhovoru dodala: "Je hezké vidět Martinu, jak zase hraje pěkný tenis, poněvadž má takové schopnosti." Potom připomněla, že pokud se s Navrátilovou setká ve finále, bude hrát tak, aby Martina musela vracet míče backhandem, který má slabší než forehand. Evertová zdůraznila, že by hrála stejným způsobem proti Navrátilové i Wadeové, protože podle jejího názoru mají obě výborný servis, stejný temperament a obě patří na tenisovém dvorci k emocionálnějším typům. Chladnokrevná Evertová v té chvíli ovšem jistě netušila, že to bude emocionálnější Navrátilová, která ji ve finále přesnými útoky znervózní a přiměje k chybám.

Navrátilová si před finálem s Evertovou povzdechla, že se zřejmě pořádně naběhá. Na rozdíl od Evertové se na utkání speciálně připravovala po mentální i fyzické stránce. Finálový zápas pokládala Navrátilová za zkoušku své fyzické kondice, protože podle vlastních slov dokázala v minulosti vyhrávat nad Evertovou první sety, pak se však zpravidla unavila a prohrála. Před nedělním finálovým utkáním si Martina především předsevzala, že se tentokrát nenechá přinutit k chybám. Předsevzetí splnila na sto procent. Po utkání Martina řekla, že si věřila, protože jí vycházely nízké servisy a Chris Evertová nedokázala až do posledního gamu vyhrát své podání. Navrátilová přiznává, že jí utkání zadýchalo, že Evertová měla několik výborných úderů, ale když se Martině daří podání, tak podle svých vlastních slov dokáže Evertovou znervóznit a stálým tlakem přinutit k chybám. Navrátilová věděla, že jestliže vyhraje, bude to ve dvou setech, poněvadž jakmile začne Chris v zápase výrazněji prohrávat, prohraje celé utkání. Pro Evertovou bylo podle názoru Navrátilové těžké udržet tempo, jaké Martina nasadila. Navrátilová přesvědčila sebe samu, že je ve výborné fyzické kondici a takříkajíc usadila kritiky, kteří tvrdili, že Martina málo trénuje, ztloustla a kupuje si příliš drahých věcí. Navrátilové se jeden z novinářů zeptal, zda si pamatuje na washingtonské utkání, v němž porazila Chris Evertovou před dvěma lety. Martina odpověděla, že všechno je od jejího prvního washingtonského vítězství nad Evertovou před dvěma lety jiné. Změnilo se za tu dobu tolik věcí, že místo utkání pro Martinu nehrálo roli. Konečně — porazila Evertovou loni v Houstonu. Ve Washingtonu nehrály roli vzpomínky, šla jen za vítězstvím... Navrátilová podle svých slov dobře věděla, že Evertová se jí bude pokoušet donutit, aby hrála backhandem namísto forehandu. Dík výborným servisům, své rychlosti a důsledné taktické hře však vyvedla Evertovou z rytmu, s čímž Evertová, která se na tiskovou konferenci po finálovém zápase dostavila trochu později, souhlasila. Martina si neodpustila malý žert, kterým jednak trochu rýpla svou tradiční soupeřku a přítelkyni, a také některé přítomné novináře. Prohodila k Evertové: "Ty jsi šampionka, pořád jsi číslo jedna!" S tím Evertová ihned vřele souhlasila. Načež Martina dodala: "A já jsem jen číslo pět, tak co ode mne můžeš čekat?"... Navrátilová touhle narážkou podcenila záměrně sama sebe, aby připomněla některým novinářům, jak ji nedávno podceňovali a začali předčasně odepisovat. — Evertová sama však vzápětí poskytla Navrátilové nejvyšší satisfakci.

Podle jejích slov hrála Martina ve finále souper-tenis. Evertová nebyla podle vlastního názoru dosti trpělivá. Kdykoli měla šanci, Navrátilová ji zaskočila neuvěřitelnými údery. Martina má letos podle Evertové jako loni výborný začátek, což prý Chris vítá, neboť to trochu zvýší i její výkonnost. Evertová řekla doslova, že tohle je změněná Martina: ztratila o 10 kilogramů svou váhu, při utkání tvrdě pracuje, a když si udrží současnou formu, bude velkou hráčkou. Evertová zdůraznila, že dosud nikdy neviděla Navrátilovou v takové formě. Podle jejích slov hrála tak tvrdé údery, jako ve své nejlepší formě roku 1975. Chris Evertová podotkla, že také nikdy neviděla hrát Martinu ta kdobře backhandem a že jí nelze brát na lehkou váhu... Navrátilová řekla novinářům, že jí přestalo bolet levé zápěstí, s nímž měla vážné potíže téměř celou loňskou sezónu. Velmi příhodně ve Washingtonu prohlásila známá Francouzka Durrová, že Martina letos může dělat Evertové starosti po celý rok.

Dodejme ještě, že Navrátilová vyhrála ve Washingtonu spolu s Holand'ankou Stoveovou i čtyřhru, a že by jí do třetice slušela i Cena Fair Play. V sobotu v boji s výbornou Angličankou Wadeovou ohlásili rozhodčí, že Navrátilová zvyšuje vedení ve druhé hře na 40:15. Ačkoli proti tomu nikdo neprotestoval, Navrátilová sama ohlásila, že míček zkazila a rozhodčí změnil rozhodnutí na 30:30... Známý seriál VIRGINIA SLIMS má tedy v Martině Navrátilové první letošní vítězku. Osmý ročník, složený z jedenácti turnajů, však skončí až koncem března soutěží osmi nejlepších hráček v New Yorku.

SEZNÁMENÍ

DVA MORAVÁCI — třicátník a čtyřicátník, svobodní, žijící v Kalifornii, hledají svobodné dívky za účelem sňatku. — Značka "Rodinný život" — do administrace Hlasu Národa.

ZE SVAZU ČS. SPORTOVCŮ V ZAHRANIČÍ

DO NOVÉHO ROKU!

Čs. svobodní sportovci v zahraničí budou vzpomínat se zadostiučiněním na rok 1976 jako na rok úspěšný. Svaz byl zastoupen na olympiádě v Montrealu býv. čs. olympijskou závodnicí — naší pokladnicí Libuší Lomskou z Baltimore a Honzou Sládkem z Montrealu.

Karel Fišer z Vermilionu, Ohio, nově zvolený předseda Svazu — věnoval vítězům na Sokolském sletě dva poháry, které revisor účtů Matěj Neumann z Washingtonu ve Švýcarsku odevzdal. Poháry přivezl s výpravou z Clevelandu Jindra Němeček, člen naší odbočky. Za Sletový výbor Sokola Curych, starosta br. Vladimír Svoboda, poděkoval následujícím dopisem: "Milí přátelé, sice opožděně, ale tím více od srdce Vám jménem Sletového výboru Sokola Curych touto cestou děkuji za dvě krásné ceny pro vítěze voleyballového sletového turnaje, který se konal během IV. Sletu čsl. Sokolstva v zahraničí ve dnech 2. až 5. července 1976 v Curychu. Bratr Matěj Neumann Vám jistě referoval o průběhu turnaje a je jisté, že nejlepší družstva žen a mužů vyhrála první ceny, právě Vámi darované. Ještě jednou velký dík a vřelé pozdravy všem čs. Sportovcům, sdruženým ve vašem Svazu."

Svaz konal třídenní zasedání na "Labor Day weekend" a spojil je s oslavou 55. narozenin našeho předsedy Karla Fišera. Zasedání se zúčastnil čestný předseda, Josef Maleček z New Yorku, místopředseda Vlád'a Zikán z Baltimore, zakladatel Svazu Jan Petlička z New Yorku, členové výboru Luděk Jánský a Pavel Maryška z New Yorku a Lojzík Stupavský z Belcampu. Jirka Pistorius přijel za chicagskou Spartu a početná delegace přijela z Clevelandu, vedená předsedou Jardou Chadimem a pokladníkem Zdeňkem Štěpánkem.

Na Silvestra Svaz důstojně korunoval konec roku 1976 200leté výročí USA — plesem v nejlepším Newyorském hotelu "Plaza".

* * *

Účelem Svazu čs. svobodných sportovců v zahraničí je sdružovat čs. sportovce v exilu i z krajanských řad, kteří se hlásí k demokratickým tradicím, a kteří se snaží zachovat mateřský jazyk v rodině a zájem o nesvobodné Československo; chce sjednotit sportovce, spojovat své členy a jejich známé.

Naše díky patří všem, kteří se na činnosti Svazu podíleli a do nového roku 1977 přejeme všem sportovcům v zahraničí hodně zdaru, zdraví a úspěchu!

Sportu zdar!

ZP — Tis. ref. Svazu

* * *

KAREL DRÁŽDANSKÝ — PADESÁTNÍK

V plné životní svěžesti se dožil v Mnichově své padesátky náš Karel Drážd'anský, skvělý člověk, dlouholetý sportovní redaktor "Svobodné Evropy" a "Českého Slova", který se hrdě hlásí k Svobodným čs. sportovcům v zahraničí. Svaz ho letošního roku pozval na přednáškové turné po Americe a Kanadě, aby byl přítomen na našem XI. Sjezdu! Karel byl a zůstal nekompromisní v boji proti komunismu. Za Svaz mu děkujeme za jeho práci a voláme: "Všechno nejlepší do dalších let!" ZP

* * *

ZPRAVODAJ Z DOMOVA HLÁSÍ:

Smutek na Letné: "Po dlouhé chorobě ve věku 81 let zemřel Josef Tesař, býv. předseda fotbalové Sparty. Prožil se Spartou dobré i zlé časy. Čest jeho památce". — Čs. brankář, Slávista Franta Plánička, byl na operaci a vrátil se domů do domácího ošetřování. Gusta Vlk věnoval čs. hokejistovi, který tragicky zahynul v roce 1949, Lád'ovi Trojákovi, pěknou vzpomínku, když napsal: "byl jsem jeho a zůstanu jeho fandou. Každý rok uctíváme jeho památku hokejovým turnajem mladých hráčů, kterého se zúčastňují i Kanad'ané.

Do nového roku všem Čs. sportovcům v zahraničí přejí vaši věrní vše nejlepší.

SOKOL NEW YORK

American Sokol Organization
420 East 71 St., New York 21

Vás zve na

ŠIBŘINKY

Sokol New York pořádá své tradiční Sokolské Šibřinky v sobotu, 5. února 1977 v 9 hodin večer v Sokolské síni, 420 East 71st Street, New York City. K tanci i poslechu hrají "Internationals". O půlnoci naše dorostenky předvedou "námořnický tanec". Ráz Šibřinek je: "Za starých časů". Příspěvek 3.00. Sokol New York zve každého na tuto zábavu, která je dnes — vedle Silvestra Svazu sportovců a Martinských hodů věřících Čechů a Slováků — krajanské skupiny od Panny Marie Karmelské v Astorii jedinou československou zábavou v New Yorku.

Všechny krajany a exulanty srdečně zve

Taneční výbor

Sdružené československé organizace v Chicagu

dovolují si Vás srdečně pozvat na

XIX. REPREZENTAČNÍ PLES

Sobota dne 29. ledna 1977

ve dvoraně SOKOLA TÁBOR

16th Street and Clarence Avenue, Berwyn, Illinois

ZAČÁTEK V 8:30 HOD. VEČER

Hudba George Píchy ve velkém sále
a J. Škacha v malém sále

Vstupné $5.00 včetně daně — Úbor večerní

Předprodej vstupenek u fy:
Pancner, 6514 W. Čermák Rd., Berwyn — Telefon: 484-3459
Stoly reservovány jen do 9:15 hod. večer

Až půjdete na nákup do obchodního domu Wieboldt's na Harlem Ave. a Lake Str. na rozhraní severozápadních předměstí Oak Park a River Forest — a v blízkém "skoroevropském" prostředí zatoužíte po pravém českém obědě, nebo večeři —

nezapomeňte navštívit naši známou restauraci

Bohemian CROWN Restaurant

7219 W. Lake Str., River Forest, Ill.

Volné parkoviště vzadu za restaurací. — V pondělí zavřeno.

Tel.: 369-8140 Na Vaši návštěvu se těší:

Josef Krákora, majitel

PŘI KOUPI A PRODEJI MAJETKU
VÁM NEJLÉPE POMŮŽE A PORADÍ
MARUŠKA ŠMELHAUSOVÁ
u FIRMY PAV-HANSON REALTY, INC.
6608 WEST CERMAK ROAD, BERWYN
SPOLEHLIVÁ SLUŽBA A
MNOHOLETÁ ZKUŠENOST
TÉŽ služby PŘEKLADATELSKÉ
u soudu, doklady, formuláře
(Zejména Americké Občanství)
VOLEJTE: 795-7100

PRÁCE ZA IDEÁL

MOJMÍR POVOLNÝ

Projev předsedy výkonného výboru Rady svobodného Československa prof. dr. Mojmíra Povolného na zasedání výkonného výboru Rady v New Yorku.

(Dokončení z min. čísla.)

RADA A EXIL

Exil nemůže být nikdy náhražkou za plný a svobodný život národa jako společenského celku s osobitými vlastnostmi, cíli a posláním. Ale když se národ octne v takové situaci, v jaké se dnes nacházejí Češi a Slováci, důležitost jeho zahraniční větve je očividná, neboť za takových podmínek se národ aspoň zčásti vyžívá ve svém exilu.

S mnohostrannou činností exilu jsme natolik obeznámeni, že se jí není třeba zabývat podrobně. Na vysvětlenou lze uvést, že nová exilová vlna z roku 1968 tuto činnost na mnoha místech obohatila a omladila a že jí živí prameny, které vyvěrají z domácího podzemí. Domov a exil zůstávají spojitými nádobami a žádnému úsilí a násilí komunistického režimu se toto spojení nepodařilo a nepodaří přervat.

Rady svobodného Československa se na této aktivitě na prvém místě týká činnost politická a jen jí se budu zabývat. Politická činnost v exilu je pouze zčásti autonomní. Samozřejmě její strategický obrys v nejširším smyslu je výsledkem našich vlastních hodnot, zodpovědnosti a rozhodnutí, i když se nás pražský režim a jeho Minaříkové snaží degradovat na cizí agenty. O tom není ani v Radě ani v exilu žádné pochybnosti. I zde však mohou být a jsou mezi různými skupinami a elementy československého exilu rozdíly, jichž jsme si vědomi a jež si nezastíráme. Členům výkonného výboru Rady není třeba opakovat, co Rada je, kde stojí a jaký cíl sleduje. Pokud však cíle jiných skupin nejsou s naším postojem a cílem výslovně neslučitelné, pokládáme za důležité být s nimi ve spojení a podle možnosti s nimi spolupracovat. Pokud jde o strukturu exilové politické práce, Rada je od roku 1949 první a ústřední československou politickou exilovou organisací a odmítáme se zaplétat do prestižních debat a sporů o této otázce. Z toho důvodu neuspěla naše jednání s Československým poradním sborem v Evropě, jak nás jimi pověřily výbor a zastupitelstvo v Torontě, a nedoporučuji, aby se Rada dala do podobných jednání za daných okolností s kteroukoliv jinou organisací. Jakýkoliv jiný postoj by jen odčerpával naši energii a zdroje od podstatné práce.

V této autonomní podstatné práci jsme vedeni z pověření zastupitelstva dvěma základními strategickými myšlenkami. Za prvé pokládáme za svůj úkol všemi prostředky, jež jsou nám k disposici, podporovat takový vývoj, který povede v Československu k obnovení zaručeného respektu k základním právům člověka a občana a k jeho osobní a politické svobodě. Za druhé nás vede myšlenka, že je třeba přebudovat evropský pořádek tak, aby v něm Československo mělo zaručenou svébytnost a bezpečnost.

Specifické kroky, které za tímto cílem Rada a exil mohou podnikat, jsou otázkou taktiky a jako takové sestávají z celé řady větších a menších akcí. Tyto akce se rodí částečně z naší iniciativy, ale protože jsme exulanty, protože nedisponujeme tradičními mocenskými prostředky a protože pracujeme v dynamickém světě velkých sil, naše politická akce v exilu je zákonně zčásti reakcí na události, nad nimiž nemáme žádnou kontrolu. Nebýt si neustále vědomi tohoto rámce naší činnosti by v krátké době znamenalo ztratit půdu pod nohama a ztratit onu vážnost a pozornost, jíž si naše úsilí a ideály, jimiž je inspirováno, zaslouží.

NÁŠ ÚKOL

Ony dva úkoly, o nichž jsem mluvil — základní lidská práva a svobody československého lidu a svébytnost a bezpečnost Československé Republiky musí být neseny snahou zahraniční i domácí a jsou svou povahou vnitropolitické i mezinárodní.

Doma je za prvé absolutně nezbytné zachovat a rozvinout kvalitu každého osobního života a zajistit budoucnost československému kulturnímu dědictví. To není pro Čechy a Slováky úkol nový, nýbrž historický imperativ, na němž již několikrát v našich dějinách záviselo přežití českého a slovenského národa. Za druhé je třeba v Československu každému občanu jednat tak, aby se z těchto osobních hodnot staly hodnoty veřejné — ne vládní a stranické, protože tyto dvě instituce jsou nenapravitelně zkorumpovány, nýbrž etnosti všech autonomních vztahů, které lze před korupcí vládního a stranického aparátu uchránit. Vedle strany a vlády je prostě třeba budovat a pěstovat lidské československé společenství na jiných základech. Konečně tyto demokratické vlastnosti musí být zachovány nadvzdory režimu. Čemu se kdysi u nás říkalo porakouštění — to jest podrytí všech ctností veřejného života, ať jde o tvořivou politickou iniciativu, aktivní účast na veřejném životě, odvahu vlastního přesvědčení a myšlení, konstruktivní postoj, neúplnost a bezúhonnost, tím nám dnes v daleko horší míře hrozí pokomunisování. Proti tomu se československý lid musí bránit ze svých vlastních mravních zdrojů a na svůj vlastní účet. Takový postoj Čechů a Slováků vydá svědectví o povaze československého lidu, jež celý svět bude muset nejen respektovat, nýbrž eventuálně s ním vážně počítat.

Na mezinárodním poli hlavní úkol připadá nám, politicky organisovaným exulantům. Na prvém místě musíme projevovat svou solidaritu s domovem v konkrétních a specifických případech a činech. Zde jde hlavně o soustavné sledování porušování lidských práv jednotlivců a celých společenských skupin československých občanů a o mobilisaci všech prostředků na jejich ochranu. Na druhém místě musí Rada podporovat všechno mezinárodní úsilí o ochranu lidských práv a svobod a o jejich rozšíření. Sami o sobě jsme jen malá síla, ale právě tato otázka nás napojuje na hnutí, které začíná hýbat světem. Československo nesmí být z tohoto pohybu naší vinou vynecháno. Konečně musíme zajistit a rozvinout přístup československého exilu ke dvěma centrům v politické struktuře západních demokracií: na místa, kde se rozhoduje o zahraniční politice, a k veřejnému mínění. V prvním případě jde o trvalé vyslanectví ve jménu československého lidu u vlád zemí svobodného světa. Záleží jen na nás, aby tato funkce nezkostnatěla a zde ve svobodném světě budeme cenění jako tvořiví účastníci na budování lepšího pořádku, nebo zda se před námi budou zavírat dvéře jako před nevítanými příbuznými. Tato deviza vedla naše zahraničně politické akce do Toronta s poměrným úspěchem i ve Spojených státech. V Evropě jsme ji mohli uplatnit jen omezeně, protože jsme se tam dosud nedostali za organisační otázky. V druhém případě jde o spoluúčast na tvorbě veřejného mínění ve prospěch československé věci. Veřejné mínění se rozprostírá od krajanské obce po vědeckou společnost. Nejsem si jist, že se nám již podařilo najít správný klíč k řešení této otázky: jak nejlépe užívat omezených zdrojů k nejlepšímu výsledku. Nejde o to, co světu říkat, ale jak mu to říkat, aby nás slyšel.

Předkládám zejména tyto závěrečné myšlenky o naší zahraniční akci výkonnému výboru a exilu v naději, že se o nich rozvine kritická rozprava a že z této rozpravy vzejdou konstruktivní podněty pro naši práci v budoucnosti.

Nebyl bych úplný, kdybych v závěru nepoděkoval všem členům výkonného výboru a zastupitelstva, kteří měli podíl na práci Rady v uplynulém období. Jediná odměna, jíž se za ni dostává, je vědomí, že je to práce vzácná a krásná, že je to práce pro zemi, z níž vzešli, a pro lid, který ctí a milují, a že je to práce pro ideál, který je věčný a který musí zvítězit.

Matka Polcarka a matka srna

(Dokončení ze str. 5.)

stará se, co se díje s jeho dětma." To si vzpomněla na svého vlastního muže, ochlastu a karbaníka, který jako zvíře ji jen používal pro svoji rozkoš, někdy ji též týral, ona rodila děti, vychovávala je, starala se a dřela se na všecky i na něho. Srnec, kdyby tu stál za ní, nechala by ho klidně zastřelit, ale matku?

Kdesi vrzla vrata. Srna i Polcarka, obě sebou trhly leknutím. To snad už se vrací Fajt'ak s dvojkou. Opravdu! Mezi stromy se kmitla jeho šedivá hlava a matně se zaleskla hlaveň zbraně.

"Zabije tě! Huteč!", křičí Polcarka a v jejím hlasu se mísí bolestný pláč se zoufalou úzkostí... "Ha, ně, nezabije," rozkřikla se náhle, radostně, vesele. Jediným trhnutím shodila koš se hřbetu, druhým rozvázala kličku na zástěře a koš dnem vzhůru převrátila...

Srna i srnčata skočily k sobě a dlouhými skoky pádily k lesu.

"I ty krůto hloupá! Cák si se zbláznila?", slyší Polcarka za sebou zlostné lání Fajt'ákovo, ale nevšímá si ho. Pospíchá až k svému obydlí, ba — kde se vzala, tu se vzala — nějaká písnička radostná po dlouhé době usedla jí opět na rty, broukla si ji cestou a teprve doma se vzpamatovala. Postavila prázdný koš na zemi, položila k němu motyčku a dala se do hlasitého smíchu: "Nepřinesla jsem domů nic, hani dříví, hani houby, hani srnčátka. Hale sem ráda, jako huž sem dávno nebula."

A přetřela si radostí zaslzené oči a šla opět jinam — rvát se životem. —

— 1974 — — 1977 —

IN MEMORIAM

JANUARY 18

In loving memory of our dear Wife, Mother, Mother-in-law and Grandmother

LAURA MUCEK

who passed away to her eternal reward three years ago on January 18, 1974

O Lord, God of Mercy, grant the sould of Your servant, Laura, whose third anniversary of death we observe, a haven of refreshment, a blessed repose, and the glory of Your light. Through Jesus Christ our Lord, who lives and reigns with You in the unity of the Holy Spirit, God, forever and ever. Amen.

Lord, grant her eternal rest!

Joseph L. Mucek, Sr., husband, and Family

Jára Kohout:

Bydlo socialistické

Soudruzi ted' přišli na to, že mnoho mladých lidí uteklo za hranice prcto, že neměli kde bydlet. V žádostech o visa do rodného kraje je jedna rubrika: "Proč jste odešel?" Kdo nepromyšleně napíše — z politických důvodů. — má to prohrané a nikdy povolení k návštěvě vlasti nedostane. Kdo vyplní ten dctaz slovy: "Protože jsme neměli byt" — má naději na visum.

• Postavilo se 80.000 bytových jednotek za rok, ale pro závady se v mnohých nedá bydlet. Do nových domů zavedli vodu, na kterou při stavbě zapomněli. Lidi se mohou koupat, což je dobré. Ale tím se zdražila činže. Lidé musejí platit, což je špatné. Jenže potrubí montovali fušéři, neví se odkud ta voda teče. Vodoměr ukazuje mnohem míň než se opravdu vycachtá. To je docela dobré. Avšak netěsným potrubím přitečou do kvartýru taky všelijací krabi, ponravy, žížaly, pcmeje a pěna z praček ze shora a od vedle. To je zase hrozně špatné. Avšak i ryby, — někdy tříkilový kapr — plavou škvírama v rourách lidem do vany a lidi mají zadarmo jídlo. To není k zahození. Strana a Erár ale napařil každému nájemníkovi rybářský lístek. Zas nový výdaj, a to není pěkný! Na základě všobecného reptání se rodná strana a vláda usnesly, že se to všechno zbourá, postavějí se nové bytové jednotky beze škvír a z jiného než z papírového materiálu. To by mohlo být dobré. Ale k nastěhování tc bude připraveno až tak za tři roky, a to už je k nevydržení. Vidíte, správně to říká geniálně rudý Štrougal: "Někde to musí bejt špatný, aby to jinde zas mohlo bejt dobrý."

Takovej ňuma občan! Byt'ák mu přidělil kvartýr a on s ním není spokojenej: "Taková díra, dveře troje, vokno žádný, voda jenom když prší, žádná elektrika; šmankote ne! To je jeskyně a nikoliv byt pro krále tvorstva! Já bych si ještě dal říci, ale mé paní se to líbit nebude. Ta mi do takovýhle brložní temnoty nepůjde!" Byt'ák mu dal ultimatum. Je to prej jedinej kvartýr, kterej mají na skladě: "jen to ber, nesoudruhu; byteček novej neseženeš — ale novou paní dycky".

Bytové úřady vládnou a lidé si nemohou pomoct. To jeden muž šel tuhle po Karlově mostě a najednou slyšel: "Pomoc! pomoc, topím se!" — "Nahnul se nad Vltavou a viděl, jak nějaký člověk se mlátí v jejích peřejích. Volá na něho s mostu: "Jak se jmenujete?" "Nová-á-ák, ale já se glu-glu-glu — to — glu — pím!" "Kde bydlíte?" "Takto normálně Votlučkova 12, Praha 2. Glu-glu-glu, ale ted' se topím." Ten na mostě na to povídal: "No - no — tak se topte. Já vám v tom nebráním!" A rychle běží na Národní výbor v Praze 2, přímo do bytového úřadu. Jak tam vběhnul, smeknul a povídá: "Dobrý den, vážený soudruhu, bytů rozdělovači, máš volný byt?" Soudruh ubytovatel se zamračil a řekl nevrle: "Ne, vůbec né! Nemám volného bytu, všechno je obsazeno!" "Ale ano, máš volný byt po panu Novákovi, Votlučkova 12, Praha 2. Ten se právě ted' utopil - ha - ha - , tím právě svůj byt uvolnil!" Úředník z byt'áku řekl: "To vím, že se Novák utopil, ale jeho byt už je pronajat!" "Komu?" ptal se zájemce. "KOMU?" "Tomu soudruhovi , který ho do Vltavy strčil!"

PROF. FELIX MIKULA:

CLEVELAND UCTÍ PAMÁTKU KARLA B. JIRÁKA

Stane se tak ve formě pietní vzpomínky (skladatel K. B. Jirák zemřel před pěti roky) a hodnotného muzikálního programu ve středu 2. února, 7:30 večer, v Clevelandu Museum of Art, 11150 East Boulevard.

Tato významná kulturní událost uskuteční se přičiněním: Místního "Svazu pro vědy a umění" (hlavně jeho čilé členky s. Dáši Posedělové): varhanního virtuosa Karla Paukerta, který je kurátorem hudebního oddělení v zmíněném Museu; především však pí. Blanky Jirákové, vdově po zemřelém skladateli.

Pí. B. Jiráková přijala pozvání uvědomělých cleveland'anů (nejen užšího krajanského kroužku), aby učinila projev na námět: "Život a dílo K. B. Jiráka očima jeho ženy". — Posvítí nám na osobnost slavného manžela nejen slovem, ale i hudebními ukázkami.

Po pravdě řečeno: K. B. Jirák není ještě ani v krajanských kruzích podle zásluhy znám, pochopen a oceněn. Jsme proto už předem vděčni, že se dozvíme o jeho životě a díle hodně nového od jeho vlastní manželky, z její přednášky a z přátelského rozhovoru s ní.

Už ted' chceme však čtenářům poskytnout alespoň letmý pohled na život a dílo vzácného krajana.

Karel Boleslav Jirák se narodil 25. ledna 1891 v Praze a zemřel 30. ledna 1972 v Chicagu. — Záhy po skončení studií v Praze uplatnil se (1915—1919) jako dirigent v Praze, Hamburku, Brně a jinde. — R. 1920—1921 byl ředitelem pražského "Hlaholu". — Roku 1920—1930 byl profesorem na státní konservatoři v Praze. — R. 1930—1945 byl ředitelem a dirigentem hudebního oddělení čsl. rozhlasu.

Jako dirigent se hojně uplatňoval i daleko-široko za hranicemi vlasti, ale nakonec se mu stala vlastí a domovem Amerika. Plných 25 let (1947—1972) působil jako profesor v Chicagu na Rocsevelt University (Chicago Musical College).

Kromě opery "Apollonius z Thyany" zanechal K. B. Jirák pozoruhodné množství symfonií, serenád, písní a jiných skladeb. V rámci svého oboru se uplatnil i jako spisovatel. Napsal např. životopisy Z. Fibicha, W. A. Mozarta a Ant. Dvořáka (anglicky). Už za života se K. B. Jirákovi dostalo hodně uznání a hojnost vyznamenání jak v Československu tak i za hranicemi.

Nepochybujeme proto, že ve středu 2. února v 7:30 hodin večer vděční krajané K. B. Jiráka a všichni místní milovníci krásné hudby zaplní většině z nás už známé auditorium v Museum of Art. — Všechny účastníky můžeme předem ujistit, že budou odcházet domů duchovně obohaceni a duševně osvěženi.

Z NÁRODNÍHO SVAZU ČESKÝCH KATOLÍKŮ

Výroční schůze **Distriktního svazu českých** katolíků v Chicagu a předměstí se koná v neděli dne 30. ledna, o 2 hodině odpoledne v síni u bl. Anežky České (2637 již. Central Park Ave.). Zástupci a delegátky osad, organisací, spolků a klubů jsou zváni do této výroční schůze.

Uvítá vás p. James Kubíček, předseda; na to budou podány zprávy úředníků. Taktéž zástupcové a delegátky podají přehled ze svých organisací. Odstupujícím úředníkům bude po přezkoumání knih uděleno absolutorium a pak se bude konat volba nových úředníků a jejich nastolení.

Pěkný program je připraven ses. Fr. Uhlířovou a Ludvíkem Rafajem s dětmi České sobotní doplňovací školy Josefa Kardinála Berana.

Na to bude pohoštění, které připraví osadnice bl. Anežky České pro všechny přítomné. Přijd'te všichni, kdo máte o naší svazovou práci živý zájem.

Za výkonný výbor

James Kubíček, předseda; Albína Marek, korresp. taj.

PAUL'S
BODY SHOP
5234 West Cermak Road
Cicero, Illinois 60650
Volejte 656-4477
Ptejte se na
p. PAVLA SVAČINU

KLUB DOMOV z N.S.Č.K.

POŘÁDÁ

VESELÝ MAŠKARNÍ MUMRAJ

V SOBOTU 5. ÚNORA 1977

v "OLYMPIC ROOM" budovy Olympic v Ciceru, Ill. (vchod z Čermákovy tř.)

Ráz: "Z českých mlýnů"

★ ZÁBAVNÍ a TANEČNÍ PROGRAM
★ Karnevalová taneční zábava
★ Volba nejlepší masky večera
★ Hudba: G. Kollarič a jeho kapela
★ Kuchyně a bar otevřeny od 7 hod. večer

ZAČÁTEK V 8 HOD. VEČER

Vstupné: $3.50
Předprodej lístků v Berwynu u F. Pancnera a u členů Klubu DOMOV

VESELE DO NOVÉHO ROKU

Nové rekordy 33⅓ rpm: "Dávno přešla doba", skladby Karla Valdaufa jako: Jedno přání, Cestička k lásce, Já Tě znám celkem 14 zpívaných písní, $5.98.

"Moravanka I." 10 inčů: Jedna růže – dvě růže, Smutný su já, Mamko moja, mamko — 10 zpívaných písní, $4.98.

"Al Grebnick and the boys play Carpenters": Já mám trakař nový, Stavěli tesaři, Na faře a jiné, $4.98.

Rekordy jsou stereo. Poštovné 75¢ na jednu zásilku. — Mnoho českých a slovenských rekcrdů na skladě, seznam zdarma.

"Národní zpěvník" 175 čsl. národních písní se slovy a notami, $4.50, poštou $5.15. — **"Sokolský zpěvník"**, obsahuje též národní písně, čsl. hymnu a koledy. Se slovy a notami, $3.95, poš. $4.60. **"U české muziky, sv. 8"**, 18 písní se slovy a notami pro piano, $2.95, pcš. $3.60.

Mapa Československa, 75¢, poštou $1.00. — **Mapa kulturních památek Prahy,** 85¢, poš. $1.10. — **Czechoslovakia Guidebook** (v angličtině), $3.50, poš. 1.15.

TUZEX

Potravinové balíčky beze cla, nebo dárkové poukázky do Československa vyřizujeme nejrychlejší cestou spolehlivě a zaručeně. — Seznam zdarma.

Čapek K.: Povídky z jedné kapsy Povídky z druhé kapsy, $3.50, poš. $4.15. — Hašek J.: Zábavný a poučný koutek, $3.50, poš. $4.15. — Hašek J.: Osudy dobrého vojáka Švejka (3 knihy), $11.00, poš. $11.75. — Rais K. V.: Výmluváři, $1.75, poš. $2.00. — Detektivky: Dürrenmatt: Soudce a jeho kat, $5.25, poš. $5.90. — Krušina K. J.: Pan Dadáček má dovolenou, $5.70, poš. $6.35. — Kirst H.: Vaše věc, pane komisaři, $4.50, poš. $5.15. — Sjowallová: Záhada zamčeného pokoje, $4.75, poš. $5.40.

Velká zásoba českých knih, žádejte seznam.

Erben K. J.: Prostonárodní české písně a říkadla, texty pouze, $10.00, poš. $10.75. Šetelík: Praha, 110 barevných reprodukcí, $60.00, poš. $62.00. — Poldauf: Anglicko-český a česko-anglický slovník, $11.50, poš. $12.25. Hais: Anglicko-český a česko-anglický kapesní slovník, $4.95, poš. $5.60. — Domová pokladnica 1977 - zábavná i poučná ročenka ve slovenštině, $2.50, poš. $3.15.

Ricola Swiss Herb Beverage, bylinný čaj (instant), plechovka $1.75, poš. $2.50, pojištěné $2.90.

Kuchyňské potřeby všeho druhu, koření, čaje, kuchařské knihy české i anglické, mák, kmín atd.

Největší nákupní středisko československého zboží v Americe

*

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý $1.00 zaslali o 5¢ více na státní daň.

F. PANCNER,
Importér a zástupce Tuzexu
6514 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402
telefon 484-3459

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DÍLO

(Pokračování z min. čísla.)

Jindy řídil Don Bosko exercicie u sv. Ignáce. Poslal tam odtud své mládeži do Turina velmi něžný dopis, v kterém však byly i řádky překvapující: "Co chvíle jsem mezi vámi v oratoři. Vidím leccos dobrého i leccos darebného. Domnívám se, že do mého návratu zmizí z oratoře čtyři hoši. Kdyby tam zůstal jen jeden z nich, strhnu mu beránčí kůži, kterou se posud kryje. Jindy jsem při své návštěvě v duchu zpozoroval, že někteří se místo večerní modlitby bavili na terase u věže a jiní na malém schodišti nové budovy. Klerik Provera vyhnal některé z přízemí, ale neviděl, že jiní se schovávají na schodových zatáčkách dalších poschodí. Viděl jsem, že v neděli ráno někteří vynechali část služeb Božích a odběhli někam. Nejvíce mě mrzelo, že jsem viděl některé místo nešpor jít na koupaliště. Ubozí hoši, jak málo pečují o své duše!"

Zajímavý případ rozrušil salesiána P. Brandu ve Španělsku. Řídil roku 1886 první salesiánský ústav španělský v Utreře. Do ústavu se dostavilo za chovance několik mravně zpustlých hochů, kteří dovedli však svou zpustlost zakrývat, a byli svou přetvářkou ostatním chovancům nebezpečni.

"V noci z 28. na 29. ledna 1886," vypravuje P. Branda, "probudil mě hlas Dona Boska. Zavolal mě mým jménem a poroučel: "Vstaň a pojď za mnou." Probudil jsem se, ale pomysliv si: Zvláštní sen, Don Bosko je v Turině a já ve Španělsku, jak bych mohl slyšet jeho hlas? usnul jsem znovu.

Za týden, po oktávě svátku sv. Františka Saleského, v noci z 5. na 6. února, zaslechl jsem opět Boskův hlas: "Done Brando, Done Brando!" Otevřel jsem oči a spatřil jsem k svému údivu Dona Boska stát u postele.

"Probudil ses, vidím," pravil Don Bosko, "pojď se mnou!"

Oblékl jsem se a odhrnul záclonu své alkovny. Před záclonou jsem spatřil Boska. Přivítal jsem ho políbením ruky.

"V domě je všechno v pořádku," povídá Don Bosko, "ale je tu černá skvrna." V tom okamžiku stáli před námi čtyři chovanci, dva z nich byli studenti.

"Tomuto," Don Bosko ukázal na jednoho z nich, "poradíš, aby byl opatrnější, tyto tři musíš bez milosrdenství vyloučit, čím spíše, tím lépe!"

Rozkaz Boskův zněl tak přísně, že nebylo možno odporovat.

Potom pokynul mi Don Bosko a prošli jsme dvěma spárnami ústavu. "Neviděl jsem," pravil Don Branda, "jestli si Don Bosko otvíral spárny klíčem. Vím jen, že se dveře před ním otvíraly, že jakýsi světelný okruh nám svítil na cestu.

Když jsme se vrátili k mému pokoji, připomněl mi Don Bosko opět svůj přísný rozkaz, a už ho nebylo.

Stál jsem potmě na chodbě, nahmatal dveře svého pokoje, hledal zápalky, rozžal svíčku a třásl se jakýmsi strachem na celém těle. Rozhlédl jsem se po pokoji, viděl jsem, že jsem sám. Podíval jsem se na hodinky. Byly právě čtyři. Co činit? Lehnout si ještě? Už nestojí za to se vysvlékat. Za dvě hodiny bude zvonit na vstávání. Vzal jsem breviář a modlil jsem se. Ráno jsem šel sloužit mši svatou a prosil jsem Ducha svatého vroucně o osvícení, jak se zachovat po prapodivné noční události. Rozkaz byl zřetelný, ale nebylo snadno jej splnit. Což, jestli to byl pouhý sen, snad bych neposlouchal přeludu? A potom, označeným hochům nebylo lze nijakého zjevného přestupku dokázat, chovali se navenek slušně, byli zařazováni mezi chovance nejlepší. A jak je přimět, aby se přiznali, jsou-li něčím vinni? Rozhodl jsem se, že počkám. Čas je nejlepší lékař.

Za několik dní dostal jsem však dopis od Dona Ruy z Turina: Dnes na procházce pod podloubím oratoře uložil mi Don Bosko, abych se tě zeptal, jestli jsi vykonal, co ti před několika dny rozkázal.

Zůstal jsem však ještě nevěřícím Tomášem a kolísal jsem. Mám hochy, ve snách označené, vyloučit? Mám k nim být milosrdný?

Druhého dne ráno jsem šel sloužit mši svatou do domácí kaple velké dobrotitelky salesiánského díla Dony de Chopitea. Done Brando, uvítala mě dáma, dnes v noci se mi zdálo o Donu Boskovi.

Dobře, dobře, odpověděl jsem, povíte mi to až potom, nyní se musím oblékat ke mši svaté. V nitru jsem se však obával, neuslyším-li od Dony Doroty potvrzení dopisu Ruova.

Oblékl jsem se a šel k oltáři. Při introitu jsem slyšel však tichý, ale úplně zřetelný hlas, a to přísný: "Jestliže neuposlechneš rozkazu, sloužíš dnes mši svatou naposledy."

Již jsem neotálel. Přišed domů, zavolal jsem prefekta hochů, obeslal čtyři ve snu označené chlapce, a ti se upřímně přiznali k svým dovedně zatajovaným darebnostem. A ku podivu, postoj hochů byl tentýž, jak jsem jej viděl v noci 6. února.

Tři z nich byli okamžitě z ústavu vyloučeni."

* * *

Don Bosko četl někdy v lidských srdcích jako v otevřené knize.

Kterýsi mladík nechtěl o živý svět jít k životní zpovědi k Donu Boskovi. Don Bosko zastavil jednou synka na chodbě a pravil: "Příteli, běž jen ke zpovědi ke komu chceš, jen se vyzpovídej dobře. Začni tím a tím rokem života, a nezapomeň říci tento hřích, a potom ještě ten." A Don Bosko mu hříchy jmenoval. Hoch, všecek zmaten, odpověděl: "Ne, nepůjdu už k nikomu jinému, půjdu k vám, a to hned, prosím vás, vyslechněte mě." Don Bosko jej odkázal na druhý den, a od té doby byl hoch klidný a hodný.

Jindy zastavil Don Bosko jiného žáka na schodech a zašeptal mu do ucha: "Kdy vykonáš životní zpověď? Je ti nutná!" — "Ale zpovídal jsem se u Dona Picca." — "Ale kde, ale kde, zpovídal ses špatně, zamlčels tento hřích." Hoch zčervenal, sklopil hlavu a dal se do vzlykotu.

Hned na počátku internátu valdockého přijal Don Bosko mladíka, propuštěného právě z nějakého ústavu v Bielle. Hoch šel ke zpovědi do chrámu La Consolata. Večer přidružil se na dvoře ke skupině, stojící kolem Dona Boska. Mluvilo se, že Don Bosko má dar čísti v srdcích. Hoši hlasitě vyprávěli: "Mně uhodl to, a mně zase to." Nováček z Bielly praví kamarádovi: "Nesvěřil bych se Donu Boskovi, on potom všecko poví." "Pojď sem," volá v tu chvíli na nováčka Don Bosko. A už se naklánněl k jeho uchu. Pošeptal mu něco, napřímil se, zadíval se mu do očí, zase mu něco pošeptal, přívětivě se usmívaje. Hoch se červenal, na konec se dal do pláče. Don Bosko mu všechno řekl, z čeho se ráno jinému knězi u Consolaty zpovídal.

V roce 1858 byl bývalý poslanec Camburzano, nazývaný italským Montalembertem, na letovisku v Nizze. Ve společnosti vysoké aristokracie, s kterou se Camburzano stýkal, mluvilo se i o Donu Boskovi. Camburzano vyprávěl zajímavé příhody o Boskovi, ale panstvo se jen usmívalo. Zdálo se jim vše neuvěřitelné. V těch dobách přece nebylo možno, myslili si, aby existovali svatí, jak se o nich čte v legendách. Kterási dáma najednou prohodila: "Jsem opravdu zvědava, jestli by se podařila zkouška. Jestliže mi ten hodný člověk uhodne tajnosti mého svědomí, uvěřím mu, co bude chtíti."

Celá společnost zatleskala nápadu duchaplné dámy a bylo usneseno, že dáma Donu Boskovi pošle dopis s několika otázkami, týkajícími se jejího svědomí. Také jej napsala. Jestli pak přečtla veřejně oné společnosti i Boskovu odpověď, nevíme. Dostala od Dona Boska odpověď téměř obratem: "1. Smiřte se se svým manželem. 2. Dejte do pořádku své zpovědi za dobu asi dvaceti let. Až uspořádáte tyto věci, můžete být klidnou."

Přišel k Donu Boskovi hoch o radu.

"A v čem ti mám poradit?"

"V záležitostech mé duše."

"Dobrá, tak věz, že už půl čtvrta roku žiješ ve stavu smrtelného hříchu."

"Nemožno, zpovídám se pravidelně u Dona Savia."

"Zpovídáš se, ale jak? Víš sám nejlépe, co zamlčuješ."

A Don Bosko mu čítal hřích za hřichem, kterých ubohý hoch zpovědníkovi neřekl. Chlapec jen přikyvoval hlavou, že vše je pravda a ještě téhož dne se upřímně vyzpovídal.

Jiný hoch byl už delší dobu předmětem zvláštní něžné starostlivosti Boskovy. Ale na kluka otcovská něžnost nepůsobila, jako by se o lásku neprosil. Kteréhosi večera našel synek pod svým polštářem lístek: "A kdybys měl této noci zemřít? Don Bosko."

Lístek působil. Za chvíli klepal hoch na dveře Boskovy.

"Á, to jsi ty!" přivítal hocha Don Bosko, vyzpovídal jej a kluk odcházel samo štěstí. I Don Bosko byl šťasten.

Ubíraje se kdysi do pokoje už večer, potkal Don Bosko klerika Ruffina. "Až se sejdeš s N.N.," pravil mu, "popros ho, aby ti správně přeložil latinskou větu: Lupus rapax — dravý vlk, a X. Y. ať ti přeloží: olim angelus, nunc sus, kdysi anděl, nyní zvířátko z krmníka."

* * *

Don Bosko prohlédl nejen špatné, nýbrž i dobré stránky v duších. "Jednou jsem vykonal nějakou laskavost, která mě stála nemalou oběť," vypravuje Boskův chovanec. "Bůh sám byl svědkem mého činu. Byl jsem proto překvapen, když mi Don Bosko při brzkém setkání řekl: Jakou perlu jsi pro sebe ulovil přinesenou obětí! — Jakou obětí? — Však ty víš. A Don Bosko vyložil můj tajný dobrý skutek do podrobnosti."

Chovanci Boskovi byli tak přesvědčeni, že Don Bosko čte z jejich čel i nejtajnější myšlenky jejich srdcí, že ti, kteří měli nějaký vroubek, vyhýbali se mu takřka mimovolně. Nemohouce pohledu Boskovu uniknout, zakrývali si v jeho přítomnosti tvář čepicí nebo rukou. Bylo zajímavo pozorovat chovance po návratu z prázdnin. Dokud nebyli ještě po zpovědi a byli si vědomi nějakého, o prázdninách spáchaného hříchu, sotva Dona Boska zočili, už byli někteří ti tam. Don Bosko se svým velkým darem nikdy netajil.

Pokračování

Chudoba duchem

(Dokončení ze str. 5)

běh světa jakkoli změní, ať je kolo života vynese nahoru nebo srazí dolů, oni už v duchovním smyslu zůstanou chudí a jejich chudoba se vyjádří stálým výkřikem, prýštícím ze srdce: "Ach, ano, Pane Ježíši Kriste, přijď!" (Zjev. 22, 20).

Představovat Ježíše jako sociálního reformátora, který chce jen odstranit ze světa chudobu, neodpovídá v žádném případě evangeliu. Stejně však zkreslují jeho poselství ti, kteří myslí, že Ježíš chválí stav bídy a nedostatku, že praví křesťané mají být zásadně proti zlepšení sociálního řádu, proti zvýšení životní úrovně. Obojí mínění přenáší slova evangelia do cizích kategorií a tedy falšuje jejich smysl.

Křesťané ovšem vždycky uznávali — pod zorným úhlem věčnosti — výhody skutečné chudoby a nedostatku. Církev chválí ty, kdo si ji dobrovolně zvolili z lásky ke Kristu. Ale povinnost vnitřního odpoutání se od peněz a majetku hlásá i těm, kteří se podle mínění ostatních dopracovali slušného postavení a zajištění zde na zemi. Právě těm je potřeba zdůraznit: **Nedejte se klamat pozlátkem!** Připomínejte si stále, že cíl člověka je daleko vznešenější, a že vaše potřeby jsou neskonale větší, že jste skuteční chudáci. Nechcete-li zakrnět v růstu, nezbývá vám než lačnět a žíznit po Božím království, s pevnou nadějí, že budete jednou nasyceni v míře, v jaké jste byli schopni ve svém pozemském životě pomáhat ze svého zajištění spravedlivým účelům a potřebným lidem.

Ano, podle Kristova evangelia pravá křesťanská láska je nedělitelná. Jen upřímnou láskou k svému bližnímu — (a ta začíná v rodině) — můžeme Bohu dokázat, že ho máme opravdu rádi.

A nemusí při tom vždy běžet jen o pomoc hmotnou. Řekne-li na př. křesťan-"katolík" nepokřtěnému či svobodomyslnému člověku, který Boha teprve hledá a přijde jednou za čas do kostela: "Co ty tady děláš? Ty k nám nepatříš, ty nejsi katolík" — pak tím jen dokazuje své farizejství. Cítí se "nábožensky bohatým", ale při tom pravou podstatu Krista a katolictví nepoznal. Není v duchu chudý, ale hloupě domýšlivý a nafoukaný. A o tuto vlastnost nedospělých křesťanů se Kristus také nezajímá, jako se nezajímal o "nasycené" a domýšlivé farizeje. Vyčkává však vhodného okamžiku, **dojdou-li** takoví "věřící" k sebepoznání — a teprve potom jim dává svou milost v plnosti.

COOK and Companion wanted

Wanted, a neat middle-aged, Czech or Slovak lady to cook and be companion for an 84 year old gentleman.

NO LAUNDRY. Light housekeeping. MUST LIVE IN. For appointment call 767-7057.

VOICE OF THE NATION

THE CZECH-AMERICAN AND ASSIMILATION

DR. JOSEF ČADA:

Assimilation or the process by which the immigrant screened and modified his stock of ancestral cultural heritage to agree with that of the generally accepted way of life in America began as soon as the alien stepped on the soil of America. He came to a country whose political and social concepts, economic outlook, customs, language, values, memories and ideals differed from his own in multiple aspects. Before he could expect social recognition from those whose hospitality he accepted he had to adapt his behavior to the sundry phases of a new life and upon the completeness with which he did so depended his eventual freedom from prejudice and discrimination on the part of the native.

Acculturation was a relative process at best. With Czech-Americans of the first generation it never fully ripened. Some of them even rejected it. No alien, regardless of how long he lived in America could truly become assimilated. Save for youngsters arriving with parents, every alien reached the States with a full grown personality, seasoned and matured on foreign soil. His memories, sentiments, values and attitudes were individual to his ethnic group. They were solid and intimate results of primary contacts with others of his class. Under such circumstances all that could be expected of the alien was that he "learn to get on" in his new environment passably well.

An examination of Czech-American attitudes towards assimilation from the earliest to the latest day of his settlement reveals that Czech adaption to the American way of life fell into; three fairly defined categories. The first one was negative. The newcomer rejected acculturation by clinging passionately to his Czech national heritage. He disparaged American cultural values, and extolled the high degree of Czech intellectual accomplishment. As an ethnic ideologist he defended the use of his ancestral tongue in the home and social circles, sought to propagate a sentiment of romantic nostalgia for the life he had abandoned, and went to extremes in insisting on the preservation of all facets of his national past.

A second attitude assumed by a minority of aliens from Bohemia towards acculturation was a decidedly positive one. Its proponents approached Americanization with resolution. Soon after their arrival they left the Czech-American community, dropped the use of Czech for English as a means of communication, changed their diet and dress to agree with local tastes, and embraced the type of religious faith prevailing in the native or assimilated area where they lived.

The third attitude of the Czech towards assimilation, and by far the most prevalent, was developed by pragmatic reasoning. Its sponsors held out for an evolutionary kind of acculturation. They neither promoted nor rejected assimilation but rather sought to effect it as a synthesis of the old and the new. They participated in American civic, social and political life and acquired a speaking knowledge of English. They chose to continue many of the old country's customs and memories and supported a Czech press and Catholic and Free Thought or liberal institutions and foundations. In short, their quest for a realistic assimilation fused the basic elements of their one-time culture with the fundamental ideals and directions of a new way of life.

The path to assimilations led generally through two preparatory stages. The first included the practice of intercultural relations with those who already knew something about the ways of the American. The second was a progressive, though cautious, acceptance of diverse cultural phases of American culture. The agencies which led to the promotion of either process were many, for the Czech met them in every possible situation. In his acculturation he, more-so than other Slavs, possessed a distinct advantage. His East-Central European origin notwithstanding, he had a pronounced Western European outlook due to the age-long struggle he waged for survival against Germanization. To retain the national identity against distinct odds he adopted the cultural tools of those who threatened it. "When the Czechs began to migrate to America, they had already belonged to one of the most cultured groups of Europe... They left a country, where many new ideas had struck root... At that time the (national) revival and the ridesire to escape Austro-Hungarian sovereignty were gaining strength, and the nation was coming to its own through the Industrial Revolution".

The process of assimilation was regarded by the Czech as a reciprocal exchange of cultural gifts. He came to America not as an object creature, begging a haven from persecution or dire poverty, but as some one ready to improve a mode of life which already had been considerably ameliorated in his own Bohemian and Austro-Hungarian surroundings since 1850. His self-possession seemed to entitle him to certain critical opinions regarding not only those from whom, during the first stage of his assimilation, he hoped for an introduction to America but also towards the natives who expected him to conform to most, if not all, aspects of their existence.

Save for rare exceptions, the Czech's first social and economic contacts were made with those classed as naturalized citizens or their native born children. The cooperation of the early Czechs with German-Americans was relatively close. Ideologically the two were joined in many fraternal, religious and social matters. In Midwestern cities the first Czech settlers attended services in German churches. In New York the Czech Catholics organized their first parish in the basement of the German Saint Nicholas Church. In Saint Louis they buried their dead in German cemeteries. Occasionally a German, like Joseph Spielmann of Spillville, Iowa, generously aided poor Czech churches and parishes. The German seminary of Saint Francis in Wisconsin educated early Czech priests as did similar institutions in Texas, Maryland, and Pennsylvania. In politics, freethought, and the promotion of radical labor movements the Czech worked with the German to 1890. Apart from the serious aspects

(Continued on Page 16)

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President
NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Searcy, Arkansas

RESTORING CONFIDENCE

In recent times there have been four revolutions that have substantially reordered our society — a revolution in civil rights; one in the role of young people; a third in the rights of women; and a fourth in the distribution of existing and newly created wealth.

In an extraordinary speech given at the American Petroleum Institute's Annual meeting in San Francisco recently, Frank Ikard, API's president, made the point that indeed there is a "fifth revolution" taking place at the moment. This one concerns the changing relationships that are occurring among business, government, and the public. Ikard said that suspicion is rife among all three segments, and especially between the public and the other two.

As Ikard put it, the public's mistrust of the government may be handled at the ballot box, but people's feelings toward business is a phenomenon that must be of deep concern to the industry.

Ikard said the challenge to industry is to function in a practical, common sense manner that will be understood and accepted by the public. He said business must work in six areas that relate to this overall challenge: first, restore credibility; second, assume complete accountability; third, improve responses to the issues of health, safety and the environment; fourth, provide leadership in conservation, especially in energy conservation; fifth, take the lead in formulating comprehensive national policies; and sixth, adopt political action as a way of life.

In the matter of credibility, Ikard chose the petroleum industry as one that seemed to be most on the firing line at the moment. The public is reluctant to accept its ideas, its explanations, its leadership. No matter how forthrightly the industry goes to the public, its ideas are not accepted by large segments of the population on many issues.

To counter this attitude, Ikard suggested that the industry redouble its efforts, as other industries must do if they feel they are not being accepted. It is the only course. When an industry is unjustly condemned, let it roar out its protest from one end of the land to the other. Let it marshal its facts, and distribute them as widely as possible — to the media, the Congress, the state legislatures, and to organizations and institutions. Let the facts speak out. And when it happens that an industry is criticized justly and properly, let it admit its wrongdoing, respond by saying, in effect . . . "okay, there's something in what you say. Let's sit down and try to work out a solution in the balanced best interest of all concerned."

An industry should be able to prove everything it says. When you are right, when you have the facts, when you can prove them, and when you offer publicly to do so . . . the cumulative effect on public acceptance will be there. That is what has happened in the petroleum industry's thus far successful battle against congressional attempts to dismember it. The industry broadcast the facts far and wide, and the public and most of the media accepted them, and then in turn so did the 94th Congress.

The marketplace is a cool judge. It is a harsh judge when a business fails to meet the public's needs at prices the consumer thinks reasonable. And investors always hold a business accountable. Their judgment is swift and decisive when managements do not measure up. The common law has held that many kinds of businesses have a special duty to the public. The courts have added to these duties through the negligence law, through strict liability, and through insistence on strict adherence to warranties and guarantees.

★

Our 94th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

Saving Is Convenient Here!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.

Member of Federal Home Loan Bank System

INSURED SAVINGS UP TO $40,000 00

by Federal Savings and Loan Insurance Corporation

SATISFYING FRIENDLY SERVICE

SECOND FEDERAL SAVINGS

Corner 26th and Pulaski
CHICAGO, ILLINOIS 60623
2774500

The Czech-American
(Continued from Page 15)

of life, both groups enjoyed the "good life". The Czech who migrated from Vienna, where his group numbered tens of thousands, drank deeply of Viennese "Gemutlichkeit". Naturally he preferred the German-American settlement where "life was gayer, better, and more European than one could find it in the semi-puritan America Community". The affinity of the Czech for the German also developed out of a pride in outstanding immigrant personalities in America who were of German extraction, born in Bohemian, or whose parentage was mixed as in the case of the Bishop of Philadelphia, Most Reverend John N. Neumann, whose father was German and mother Czech. T. Čapek, a prominent early writer on Czech-American life, mentioned such people as Carl Postl, a novelist who wrote under the pseudonym of Charles Sealsfield, Gustav Lindenthal, a noted structural engineer, and Hans Balatka, a leading Midwest musical figure.

Though usually friendly, Czech-German relations were occasionally marred by tensions over questions of nationality. These ethnic controversies began with the revolution of 1848 in Austria-Hungary. The Czechs and other Slavs of the Habsburg realm demanded the formation of a federalized Austria. The Germans, on the contrary, worked towards a Greater Germany, which would practically dissolve Austria. Old World rivalries were muted but never quite stilled in the States. In times of crisis both the Germans and the Czechs were wont to express their convictions on Central European problems with candor and vigor in the press or on the platform. World War I brought these tensions to their high water mark and resulted in considerable bitterness on both sides.

The relation of the Czech to the American Jew was manifold. In the absence of professional people of his nationality, the Czech resorted to the Jewish doctor, lawyer, or notary public who spoke some kind of Slavic jargon, which the client could interpret meaningfully. The Czech also patronized the Jewish store keeper with whom he could dicker over prices. In political life the Czech voe helped many a Jewish candidate for office. The perennial candidacies of such public servants as Adolph J. Sabath of Chicago or Edward Rosewater and Joseph J. Langer of Nebraska were possible in part because of the large Czech population in the candidates' respective districts. The intellectual Jew also prodded the Czech in matters of culture and education by becoming his example. More than one Czech contributor to the periodical and daily press pled with the readers to give their children that degree of opportunity for education which the Jew provided for his offspring.

The friendly attitude of the Czech and Jew on the personal level, unhappily, did not prevail where group relations were involved. Anti-Semitism lived in some Czech communities. This stemmed in part from an old world heritage. In one of its editorials, the St. Louis "Hlas" defined it saying: "The Jew knows, knew and always will know wherein advantage lies for him, and he is ready to take it . . . That which, however, benefits him harms many others . . . The Jews . . . consider themselves the masters of the world. They believe only in Mammon and business . . . Thus they secure power and hold the right to extort money from the public freely.

"What is the picture which Austria presents in this respect? It is a state of rich Jews who oppress an enslaved people. The government depends on the Jews . . . They rule the country. Should it please them, they could destropy Austria or pawn it off to Russia. It is hard to find a profitable business which is not dominated by the Jews. An honest Christian business man must buckle under the immoral business competition of the Jew".

The Czechs were also critical of the Jew as an employer in their community. In some instances, as that of the New York cigar makers, such censure was justified, for the Jewish employers not only paid a pittance of a wage but also rented dark and dank apartments to their employees. Accusations aimed at the Jew as a usurer, dealing unscrupulously with the peasant of Bohemia appeared to be a common memory. As the village money lender he sometimes had to foreclose on the estate of the Czech farmer unable to pay off a loan because of imprudence or inordinate love of alcohol. Such foreclosures understandably scandalized the villagers and tended to give the Jew an unsavory reputation of an extortionist.

Objectively viewed the case against the Jew was one of envy. The Czech's anti-semitism mounted with the Jew's economic prominence, especially when his frequent meteoric rise, comparatively speaking, stoop in stark contrast to the slow progress of the Czech who sometimes possessed neither the habit of temperate living nor the business skill and prudence in realistic planning for the future of the Jew.

Another fellow American with whom the Czech entered into daily contact was the Irishman. The two rubbed shoulders in the factory, the church and the neighborhood itself. Living side by side in the poorer sections of the city, they apparently struggled for the same economic privileges. There were, however, factors which barred those friendly relations with the Irish, which marked the Czech's relations with the German. In the factory or the mill the Irishman advanced more rapidly than the Czech, because he possessed the command of English. In time he became the latter's foreman or supervisor and was identified as the employer's henchman. Between the two there were also variations of tempermental nature.

(Continued in next issue)

VETERAN'S ACT H.R. 71

To amend title 38, United States Code, to provide hospital and medical care to certain members of the armed forces of nations allied or associated with the United States in World War I or World War II.

Be it enacted by the Senate and House of Representatives of the United States of America in Congress assembled, That section 109 of title 38, United States Code, is amended by adding at the end thereof the following:

"(c) (1) Any person who served during World War I or World War II as a member of any armed force of the Governments of Czechoslovakia or Poland and participated while so serving in armed conflict with an enemy of the United States and has been a citizen of the United States for at least ten years shall, by virtue of such service, and upon satisfactory evidence thereof, be entitled to hospital and domiciliary care and medical services within the United States under chapter 17 of this title to the same extent as if such service had been performed in the Armed Forces of the United States unless such person is entitled to, or would, upon application thereof, be entitled to, payment for equivalent care and services under a program established by the foreign government concerned for persons who served in its armed forces in World War I or World War II.

"(2) In order to assist the Administrator in making a determination of proper service eligibility under this subsection, each applicant for the benefits thereof shall furnish an authenticated certification from the French Ministry of Defense or the British War Office as to records in either such Office which clearly indicate military service of the applicant in the Czechoslovakian or Polish armed forces and subsequent service in or with the armed forces of France or Great Britain during the period of World War I or World War II."

Passed the House of Representatives August 5, 1974.

Attest:

W. Pat Jennings, Clerk

Secret Soviet Laws On Religion Leaked To West

By Robert Nowell

LONDON (NC) — A hitherto restricted book of Soviet laws governing religion has been leaked to the West, according to an article published by the Center for the Study of Religion and Communism at Keston College, Kent.

The article, in the winter issue of the center's quarterly journal, Religion in Communist Lands, charged that the laws ought to have been made generally public by the soviet government, even under its own rules that certain types of laws and decrees need not be published.

The leaked documentation shows that the Soviet ban on religious ceremonies in private homes date back to 1962 and not to public decrees of 1975, the article said.

The lawbook, the article said, is marked "for official use only," and to restrict its circulation each of the 21,000 copies was numbered. Entitled "Legislation on Religious Cults," it was published in 1971 and was edited by V.A. Kuroedov, chairman of the Council for Religious Affairs (the Soviet government agency that looks after religion), and A.S. Pankrotov, deputy procurator general of the USSR.

In his article, researcher Walter Sawatsky gave three reasons why he considers the lawbook valuable to Western scholars: it provides a useful collection of party and government pronouncements on religion, it gives the content of legislation on religion not available to the general public, and it enables scholars to see how Soviet policy toward religion has changed.

In some respects the 1971 lawbook is already out of date, the article noted, because of revisions of the basic Soviet law on cults which were approved and made public in July, 1975 — and thus were known about in the West before there was any general knowledge of the legislation that was being amended.

What had seemed particularly restrictive changes in the 1975 amendments, Sawatsky said, are now discovered in fact to date back to an earlier amendment, made in December, 1962, of the 1929 Law on Religious Associations.

Thus it was in 1962 that the ban on religious ceremonies in private homes was introduced, and that it became possible for a religious association to lose its registration for "violation of the law on cults" rather than for breaking the terms of the contract.

(All religious groups in the Soviet Union must register with the state and operate within a contractual arrangement with the government. The breaking of the contract has frequently been cited as the reason for restricting or disbanding churchgroups or organizations.)

According to Sawatsky, from the fuller picture of Soviet legislation on religion that the book gives, "it is clear that the amendments of 1975 are of a comparatively liberal kind."

The lawbook shows that the power of the Council for Religious Affairs has been centralized, Sawatsky said.

Summing up, he concluded: "At present the state appears to be following a two-pronged policy towards religion. On the one hand, religious associations which abide by the legislation may register and fewer obstacles are put in their way. On the other hand, those which refuse to accept the restrictive legislation are liable to be punished more severely. At all events, the state still insists on having the final word."

To the reader of Sawatsky's article that final word can still appear pretty oppressive. A 50-page supplement to the lawbook, containing short descriptions of the various religious denominations in the Soviet Union, "admits quite openly that 'missionary activity in the USSR is not permitted by law' and that 'in the USSR the activity of sectarian preachers has been restricted by the legislation on religious cults,' " Sawatsky said.

Commenting on the restrictions surrounding documents which, he said, the Soviet authorities clearly did not wish to be made public, Sawatsky said that a large proportion of Soviet legislation is "never published." One scholar has estimated that 80 percent or more of all decrees of the Council of Ministers are not published but are instead passed down the bureaucratic chain of command in the form of administrative orders, he said.

A Soviet regulatory act of 1958 said that laws and decrees "not having general significance or not being of a normative character" need not be published and that only those affected need be informed.

"But," said Sawatsky, "this regulatory act should not really apply to legislation on religion, since the latter still affects at least one-third of the population."

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription.
Our double-check system guarantees accuracy.

THE
REXALL
DRUG STORE
RIEDL'S
PRESCRIPTION
PHARMACY
3156 W. 26th, Chicago
(JUST EAST OF KEDZIE)
BIshop 7-7550

ABDOMINAL SUPPORTS

For aches and pains try our RRR Rheumatic Relief

ELASTIC STOCKINGS

We have in stock the well-known medicinal products of
VAVRA'S PHARMACY
Jedokaz — Všehochut'

Noworul Memorial Chapels
2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2233